

RESISTO ERGO SUM
εκδόσεις αλληλεγγύης στην παλαιστινική αντίσταση

Περιοδική 26/11/2010
ΠΑΝΤΕΙΟ
(ημ. Εάσπι Καρδιούρη)
Ενεργή 20:00

MARIA LEE:
CULTURES OF
RESISTANCE
Πρώτη προβολή στην Ελλάδα
με την παρούσα την,
συντριβάς.

ΜΑΙΑΤΗ
ABU AL QUNSSAN
πρώτη πολιτική, κρητικής
Τζαμίδηνa (Γάζα)
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Μετά τη συντηρητική συνάντηση
ΝΑΜΤΙΑ ΆΛ ΖΑΐΖ
ΜΑΤΖΑΦΑΡΙΑ
(Μικροσωπίδης ΕΛΠ)

ΕΤΑΙΡΟΣ «ΑΙΓΑΙΟ»
ΕΤΑΙΡΟΣ «ΑΙΓΑΙΟ»
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΤΡΟΥΧΙΑ

Λεπτομέρειες στη σελίδα 13

ΠΡΟΫΠΟΛΟΠΣΜΟΣ
2011

Πιο βαθιά στη
βαρβαρότητα

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Ο λαγός και
το λιοντάρι

ΣΕΛΙΔΑ 9

Με εγκυκλίους
του αέρα
εξαπατούν τις
εργαζόμενες
μητέρες

ΣΕΛΙΔΑ 8

Απέραντο
σκανδαλοτροφείο
το υπουργείο
της Μπιρμπίλη

ΣΕΛΙΔΑ 11

ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
Εντυπώσεις
και ουσία

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

20/11: Ημέρα δικαιωμάτων παιδιού, ημέρα βιομηχανοποίησης Αφρικής, Μεξικό: Ημέρα επανάστασης (1910) 20/11/1910: Γένηση επανάστασης Ζαππατίστας (Μεξικό) 20/11/1920: Ο ΙΠΑ εκτελεί 14 πράκτορες βρετανικών μυστικών υπηρεσιών 20/11/1936: Ομάδες Ρεπουμπλικανών εκτελούν στο Αλικάντε τον ήγετη των Ανταρτών Αντόνιο Πρίμα Ντε Ρίβερα (Ισπανία) 20/11/1977: Δύο βόμβες στης εγκαταστάσεις της Bosch (Ιερά Οδός), εμπρηστικός μηχανισμός στην Bosch Ζωγράφου και στη Volkswagen 20/11/1990: Αποτυχημένη επίθεση με τρεις ρουκέτες εναντίον του επιχειρηματία Βαρδή Βαρδινογιάννη στη Νέα Ερυθραία (17N) 21/11: Ημέρα τηλεόρασης, ημέρα χαιρετισμού 21/11/1920: «Bloody Sunday» (72 νεκροί και τραυματείς συνολικά) 21/11/1921: Ο ληστής Θωμάς Γκαντάρας δραπετεύει από τις φυλακές της Λάρισας 21/11/1958: Γερμανικός οίκος αναλαμβάνει την εκπόνηση μελετών διαφόρων έργων για την οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδας 21/11/1973: Πραξικόπημα Δημήτρη Ιωαννίδη 22/11: Λίβανος: Εθνική γιορτή 22/11/1963: Δολοφονία Τζον Κέννεντη 22/11/1973: Διαλύονται 28 Φοιτητικοί Σύλλογοι σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Γάιδα 22/11/1978: Η ΚΕ του ΚΚΕ Εσωτερικού καταδικάζει τον εμφύλιο και τα Δεκεμβριανά χαρακτηρίζοντάς τα «ιστορικά λάθη καθοριστικής σημασίας» 22/11/1989: Συγκροτείται Οικουμενική Κυβέρνηση υπό τον Ξενοφώντα Ζολώτα 22/11/1990: Η Μάργκαρετ Θάτσερ υποχρεώνεται σε παραίτηση μετά από έντεκα χρόνια πρωθυπουργίας 22/11/2005: Ορκίζεται η πρώτη γυναίκα καγκελάριος της Γερμανίας (Άγκελα Μέρκελ) 23/11: Ισπανία: Ημέρα εργασίας 23/11/1977: Βόμβα μολότοφ στο σούπερ μάρκετ «Μαρινόπουλος» (Δροσοπούλου) 23/11/1984: Βόμβα στη «Μεσημβρινή», καταστροφές σε τέσσερις ορόφους 24/11: Ημέρα διαμαρτυρίας ενάντια στα πολεμικά παιχνίδια 24/11/1967: Εκρήξη βόμβας μέσα στο υπουργείο βιομηχανίας (ΔΕΑ) 24/11/1968: Πρότη μεγάλη δίκη «Ρήγα Φεραίου» από έκτακτο στρατοδικείο, 13 καταδίκες 24/11/1983: Ανταλλαγή έξι ισραηλινών αιχμαλώτων της PLO με 4.424 παλαιστινίους φυλακισμένους στο Ισραήλ 24/11/1997: Βομβιστική επίθεση στα γραφεία της Πανεθνικής Οργάνωσης (Επαναστατικοί Πυρήνες) 25/11: Ημέρα για τους εν κινδύνῳ πληθυσμούς, ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, ημέρα αγοραστικής αποχής, Σουρινάμ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1975) 25/11/1942: Ανατίναξη γέφυρας Γοργοποτάμου (Ζέρβας, Βελουχιώτης, Μάργερς) 25/11/1952: Σύλληψη Νίκου Πλουμπίδη 26/11/1955: Δεκατρείς αστυνομικοί και πολλοί πολίτες τραυματίες σε αντιβρετανική διαδήλωση (Θεσσαλονίκη) 26/11/1970: Βόμβα στο άγαλμα του Τρούμαν (το έκανε να γέρνει) 26/11/1985: Χτύπημα λεωφορείου ΜΑΤ στο «Κάραβελ», νεκρός ο αρχιφύλακας Ν. Γεωργακόπουλος, δύο τραυματίες αστυνομικοί (17N).

● Κυριακή βραδάκι έκλεισαν οι κάλπες, Δευτέρα πουρνό-πουρνό ανακοίνωσε το έλλειμμα της Eurostat ●●● Α, πα, πα, οι Ευρωπαίοι είναι τεχνοκράτες, δεν κάνουν πολιτικά παιχνίδια ●●● Απλά δύσλευαν σκληρά οι άνθρωποι και μόλις κατά τις 9 το πρωί της Δευτέρας τέλειωσαν τους υπολογισμούς ●●● «Κανείς δεν δικαιούται να πανηγυρίζει. Κανείς» ●●● Είπε ο Παπανδρέου στο «Πρώτο Θέμα» ●●● Μερικές ώρες αργότερα πανηγυρίζει συν γυναικί και Πασόκοις στο εκλογικό κέντρο του Καμίνη ●●● Και ο Παπούλιας στη μάχη κατά της αποχής ●●● «Δεν μπορείς να κάθεσαι στον καναπέ και να μιλάς για αγώνες», δήλωσε ο εδνικός παπαρολόγος ●●● Τη μισή απάντηση την πήρε την Κυριακή, την άλλη μισή του τη χρωστάμε ●●● Οι εκλογές δεν αλλάζουν την κατάσταση ●●● Ούτε η αντιπολιτευόμενη ψήφος ούτε η αποχή [η παρά την ηχηρό της χαρακτήρα] άλλαζαν τίποτα ●●● Δεν άλλαζαν και δεν αλλάζουν τίποτα, γιατί η ψήφος αναδέτει σε άλλους την ευδύνη ●●● Αν λοιπόν δέλουμε ν'

αλλάζουμε τα πράγματα, οφείλουμε να αναλάβουμε μόνοι μας την ευδύνη ●●● Τον τρόπο τον ξέρουμε ●●● Μετά το βράδυ της περαισμένης Κυριακής και την πατιμή εμφάνιση του Γιωργάκη και των υπόλοιπων Πασόκων, τους χρωστάμε μια καλή, άμεση απάντηση ●●● Στους δρόμους ο τρίτος γύρος, γιατί κάλπες δε θα στήσουν άμεσα ●●● Οταν πανηγυρίζουν επειδή τους ψήφισε το 17%, το 50-60% που τους αποδοκίμασε με αποχή-άκυρο-λευκό οφείλει να τους το υπενδυμίσει ●●● Μετά τη Νίκαια, πάει και η Ικαρία ●●● Οπου κυβέρνησε ο Περισ-

σός έχασε το Δίμυο ●●● Αντίθετα, κέρδισε την Πετρούπολη, όπου για πολλά χρόνια κυβερνούσαν οι Πασοκοσυναποιμένοι ●●● Ετσι δα είναι και η «λαϊκή εξουσία» που επαγγέλλονται; ●●● Μια πάνω, μια κάτω; ●●● Ας μας δώσουν, όμως, μια απάντηση, επιτέλους ●●● Γιατί καταποντίσηκαν παντού όπου κυβέρνησαν; ●●● Οι πάντες στα τηλεοπτικά πάνελ έβριζαν τον Μίχα για τη δήλωσή του ●●● Αν είχε νικήσει, δα τον αποδέωνταν ●●● Εμείς, όμως, που ξέρουμε το Μίχα από παλιά, σαν ένα από τα χειρότερα πασοκόμουτρα του συνδι-

καλισμού, υποψιαζόμασταν ότι δα χάσει ●●● Η αλητεία έναντι του Φασούλα δα είχε το κόστος της ●●● «Η Αθήνα είναι από τις πιο καδαρές πόλεις της Ευρώπης», έλεγε ο Νικούτα ●●● Κι εθύαλε δήμαρχο τον Καμίνη ●●● «Γιαλαντζί δεξιό» που «πήγε με τους κομμουνιστές» απεκάλεσε ο μπουμπούκος τον Καμένο ●●● Ρε, τι βλέπουνε τα μάτια μας κι ακούνε τ' αυτιά μας ●●● Η κορυφαία ατάκα-ούμβωλο του ελληνικού αστικού πολιτικού συστήματος ●●● «Σήμερα οι Μακεδόνες ψήφισαν το Μακεδόνα της καρδιάς τους» ●●● «Στην αλήθεια αλήθεια, στο ΚΚΕ στεγάζομαι από απελπισία», δηλώνει ο Σταμάτης Κραουνάκης ●●● Στον Περισσόσ, πάντως, δεν έχουν πρόβλημα, γι' αυτό και τον προβάλλουν δεόντως ●●● Ποιος δα αναλάβει τη δημοτική παράταξη, όταν ο Κακλαμάνης εγκαταλείψει το δήμο για να επανέλθει στην κεντρική πολιτική σκηνή; ●●● Φυσικά, ο πρώτος σε σταυρούς σύμβουλος, Ψιφινάκης ●●● Ο Ζαν-Λικ Γκοντάρ εφτυσε και τα Οσκαρ ●●● Μάγκας και στα γεράματα ●●●

◆ Ως γνωστόν, ο Σαμαράς δεν ήθελε τον Κακλαμάνη ούτε με σφαίρες, αλλά αναγκάστηκε να υποκύψει στον εκβιασμό του απερχόμενου δημάρχου. Μη μας τεί κανένος, όμως, ότι δεν τον ήθελε γιατί είχε προβλέψει την ήττα. Εχει, βλέπετε, φορτωθεί στην καμπιούρα του τον άλαλο (και άμπαλο) Κικίλια, οπότε δεν τον παίρνει να πει πως έχει ισχυρό κρτήριο πρόβλεψης. Τον Κακλαμάνη δεν τον ήθελε, γιατί αυτός τον έχει πουλήσει δυο φορές ως τώρα. Μία όταν έφυγε από την ΠΟΛΑ και επέστρεψε στη ΝΔ και μία όταν πήγε με τη Ντόρα, ξεχώντας ότι ο ίδιος και ο Σαμαράς ήταν κάποτε τα αγαπημένα παιδιά του Αβέρωφ. Τελικά, ο Σαμαράς «λούστηκε» και τον Κικίλια και τον Κακλαμάνη. Κι αν στη δεύτερη περίπτωση εκβιαστήκε και δεν μπορούσε να κάνει ολιώς, στην πρώτη μπορούσε να βάλει έναν άνθρωπο που να μπορεί τουλάχιστον να δείχνει αληθινός και όχι μαριονέτα. ◆ Η αποχή έφερε τη «χρυσή Αυγή» στο Δήμο Αθηναίων. Τ' ακούσαμε και το διαβάσαμε

κατά κόρον στην εβδομάδα ανάμεσα στους δυο γύρους των εκλογών. Το υποστήριζαν κυρίως οι Πασόκοι και τα Κουβελάκια. Θα μπορούσε να τους απαντήσει κανένας, αικαλουθώντας τη λογική τους, ότι η αποχή έφερε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, ενώ η «χρυσή Αυγή», με τις ψήφους που πήρε, μάλλον θα έμπαινε και χωρίς τόσο μεγάλη αποχή. Κι αυτό είναι αποτέλεσμα της δικής τους πολιτικής. Της αδιαφορίας απέναντι στα προβλήματα των μεταναστών, της χρησιμοποίησης του μεταναστευτικού ως προπαγανδιστικού χαρτιού, για την άγραν ψήφων από ευαίσθητους δια-

νούμενους, που διαμένουν μακριά από τις φτωχογειτονίες όπου συνωστίζονται οι μετανάστες, της εγκατάλειψης στα νύχια των φασιστών του πληθυσμού αυτών των περιοχών. ◆ Σύ οπαί το βασιλειο. Μετά τον παππού Μητσοτάκη και ο υιός Μπακογιάννης δηλώνει φραν του Γιωργάκη: «Τον είχα γνωρίσει σε μια ομιλία του στο Χάρβαρντ. Μου είναι εξαιρετικά συμπαθής. Νομίζω ότι προσπαθεί. Με έχει πείσει για την ανιδιοτελεία των προσπαθειών του». Τόσο γλείψιμο πια, μπας και βάλει τη μαμά σε καμιά κυβέρνηση συνεργασίας. Πάντως, το παιδί έχει μελλον διότι είναι εργασιομανής.

Απόδειξη το ότι κέρδισε τις εκλογές με μοναδικό προσόν τις... 180.000 χειραψίες που έκανε προεκλογικά! (Ο ίδιος το είπε, στο «Βήμα»). ◆ Επιτέλους, όπως πληροφορηθήκαμε από παραπολιτικές στήλες, και ο σύζυγος της τέως υπουργού Αντζελας Γκερέκου, ο γνωστός αιοδός Τόλης Βοσκόπουλος, μπαίνει

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μέμφομαι αυτούς που πιστεύουν ότι η οργή τους μπορεί να εκφραστεί από τον καναπέ μένοντας στο σπίτι τους. Η δημοκρατία στην Ελλάδα κατακτήθηκε με σκληρούς αγώνες και με μεγάλη λαϊκή συμμετοχή. Η δημοκρατία χρειάζεται αγώνες και δεν μπορεί κάποιος να κάθεται στον καναπέ και να μιλά για αγώνες και πρόσδοτης χώρας.

Κάρολος Παπαύλιας

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

ρώσεις αγορών και ΔΕΚΟ (...) Θα πρόκειτ

Εντυπώσεις και ουσία

Κηδεία το βράδυ της Κυριακής 7 Νοέμβρη, μες στην καλή χαρά στις 14 Νοέμβρη. Για τον Γ. Παπανδρέου, λέμε, και τον τρόπο που μαζί με τη μικρή κλίκα των συνεργατών του χειρίστηκε τα αποτελέσματα των τοπικών εκλογών.

Την πρώτη Κυριακή, συνεδρίαζαν ένα 5ωρο για να δουν αν θα πάνε σε εκλογές ή όχι. Οπως γράφτηκε -χωρίς να διαψευστεί- τραπεζίτες του έστελναν μηνύματα να μην πάει σε εκλογές. Κοινοτικά στελέχη του διεμήνυαν τα ίδια, μέσω υπουργών. Το συγκρότημα του Mega (συγκροτήματα Μπόμπολα - Λαμπτράκη) πίεζε φρανέρα μέχρι και την τελευταία ώρα. Ήταν φανερή η χαρά και η ανακούφιση του Γρετεντέρη, όταν ο Παπανδρέου ανακοίνωσε ότι δεν πάει σε εκλογές. Γιατί όλ' αυτά; Γιατί ήταν δεδομένο ότι το ΠΑΣΟΚ υπέστη μια συντριπτική ήττα και κανένας στα άντρα της πλουτοκρατίας δεν ήθελε ο Παπανδρέου να την κάνει σ' αυτή τη φάση, βυθίζοντας το πολιτικό σύστημα σε κρίση. Πρέπει να διεκπεραιώσει πολλά ακόμα, πριν τον πετάξουν σαν συμμένη λεμονόκουπτα.

Τη δεύτερη Κυριακή, με δεδομένη την απόφαση να μην πάνε σε εκλογές, περίμεναν μήπως πέσει μάννα εξ ουρανού. Και έπεσε. Οχι τόσο με τον Σγουρό, που έστω και οριακά θα κέρδιζε, αλλά με τον Καμίνη. Θυμόσαστε τι έγινε όταν το ΠΑΣΟΚ έψωχνε υποψήφιους για τις περιφέρειες και τους μεγάλους δήμους; Δεν μπορούσε να βρει πολιτικά στελέχη πρώτης γραμμής που να δεχτούν να χάσουν. Βρήκαν τελικά τον Καμίνη στην Αθήνα και τον Μπουτάρη στη Θεσσαλονίκη, με τη βοήθεια και του Κουβέλη, τους οποίους αποδέχτηκαν σαν λύσεις ανάγκης. Αν έχαναν, η ήττα θα ήταν των υποψήφιων και όχι του ΠΑΣΟΚ. Το ίδιο ίσχυε και για την περίπτωση του Τσούλη, που τον στήριξαν μαζί με το ΛΑΟΣ. Τελικά, οι τελειώμενοι, αυτούς που τους αποδέχτηκαν για να τους φορτώσουν την ήττα, νίκησαν! Εγινε αυτό που κανένας τους δεν περίμενε, διαίτερα στην περίπτωση της Αθήνας. Και βέβαια, δεν άφησαν την ευκαιρία να πάνε χαμένη.

Σε χρόνο ρεκόρ έστησαν ολόκληρη προπαγανδιστική εκστρατεία, με ντεκόρ τον Καμίνη και το εκλογικό του κέντρο. Πρώτος κατέβηκε ο Ραγκούσης, για να δείξει πως αυτός ήταν ο στρατηγός της νίκης. Μετά κατέβηκε και ο Παπανδρέου (μετά της συζήτησης). Εχουμε καταβάλει πολιτικό κόστος. Ερχεται η τρόικα. Δεν θα έπρεπε να καλέσει τον Σαμαρά πρωθυπουργός να συζητήσει μαζί του;»! Ο επικεφαλής του Πολιτικού Σχεδιασμού Μ. Χαρακόπουλος υπερθεμάτισε στην ίδια κατεύθυνση: «Υπάρχει η διάθεση συνενόησης και συμπαράστασης στα ζητήματα εκείνα τα μεγάλα και τα μείζονα προκειμένου η πατρίδα να βγει μια ώρα αρχύτερα από τη δύσκολη περίοδο στην οποία βρίσκεται σήμερα».

τοστή άτομα κατέβηκαν για να πανηγυρίσουν μαζί με τον πρωθυπουργό της νίκης δεν τους προβλημάτισε. Η κάμερα έπαιρνε μόνο κοντινά πλάνα. Το ότι η αποχή στην Αθήνα έφτασε το 66% (από 57% στον πρώτο γύρο) και τα άκυρα-λευκά το 11% (8% στον πρώτο γύρο), το ότι στην περιφέρεια Αττικής η αποχή έφτασε το 58% (από 44%) και τα άκυρα-λευκά το 16% (από 9%) έδειχναν να μη το παίρνουν υπόψη τους. Εκείνο που τους ενδιέφερε είναι οι εντυπώσεις και όχι η ουσία. Σημασία είχαν οι ευτυχισμένες φράσεις του Καμίνη, του Σγουρού, του Ραγκούση, του Παπανδρέου και όχι τα προγματικά ποσοστά των εκλεγμένων.

Τι άλλαξε από τη μια Κυριακή στην άλλη; Η νομή της εξουσίας σε περιφέρειες και δήμους. Το ΠΑΣΟΚ πήρε 8 περιφέρειες (τις περισσότερες στο νήμα) και η ΝΔ 5. Πήρε και τους δήμους Αθήνας και Θεσσαλονίκης, οπότε υπήρχε υλικό για να στηθεί -με τη βοήθεια και των καναλιών- σκηνικό νίκης. Τα νούμερα, όμως, είναι αμελικτικά κι αυτά που μετράνε είναι τα νούμερα της πρώτης Κυριακής, τα οποία δεν χρειάζεται να ξανασχολίασουμε. Με βάση αυτά τα νού-

μερα, ο Σγουρός έχει ειλεγεί με το 12% του εκλογικού σώματος, ο Καμίνης με το 11,2%, ο Μπουτάρης με το 16,8%, ενώ ακόμη χειρότερα είναι τα πράγματα για τον εκλεκτό της ΝΔ Β. Μιχαλολιάκο που εκλέχτηκε με το 9,7% του εκλογικού σώματος.

Αν αξίζει να σημειώσουμε κάπι, σχετικό με τη λαϊκή αποδοχή του Παπανδρέου και της κυβέρνησής του, είναι πως τόσο ο ίδιος όσο και η Διαμαντοπούλου πήγαν πουρνό-πουρνό για να καταθέσουν στεφάνι στο Πολυτεχνείο. 9 η ώρα το πρώι, όταν ο φορητόκοσμος οικόμα δεν έχει κατέβει στο χώρο. Ο Παπανδρέου συνοδεύεται από καμιά κατοσταφιά μπράβους, χωρίς Πασπίτες για ντεκόρ και συνθήματα, κυριολεκτικά πέταξε τα λουλούδια και έργει σχεδόν τρέχοντας. Σαν τον κλέφτη.

Μεγάλος νικητής και του δεύτερου γύρου των εκλογών ήταν η αποχή, που εκτινάχτηκε από το 39% στο 53,25% σε πανελλαδικό επίπεδο (περιφερειακές εκλογές). Αντίθετα, τα άκυρα-λευκά σημείωσαν μικρή άνοδο (στο 11,67% από 9,1%), σημάδι πως πολύς κόσμος επέλεξε την αποχή για να υποδηλώσει τη διαμαρτυρία του, την αποστασιοποίησή του,

από το αστικό πολιτικό σύστημα. Σε απόλυτους αριθμούς έχουμε 1.200.000 περισσότερους ψηφοφόρους, σε σχέση με τον πρώτο γύρο που απείχαν. Απείχαν, παρά τους εκβιασμούς και τα ψευτοδιλήμματα, που έφτασαν μέχρι και τον πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ο Παπούλιας έκανε μια υβριστική δήλωση, κατηγορώντας όσους απείχαν ότι κάθονται στον καναπέ τους και δεν ογκίζονται!

Αυτή η πρωτοφανής αποχή κατέστησε εντελώς αναξίοπιστη την εκλογή δημάρχων και περιφερειαρχών, όχι θεσμικά, αλλά κοινωνικά. Ο, πικαινέ, όσο και να ποριστάνουν τους αιδιάφορους, όσο κι αν προσπαθούν με υποκριτικές δηλώσεις να παρουσιάσουν τους απέχοντες σαν παραστρατημένα παιδιά της δημοκρατίας, έρουν πολύ καλά ότι όλος αυτός ο κόσμος αποτελεί μια εν δυνάμει απειλή για το σύστημά τους. Πάνω απ' όλα έρουν ότι δεν διαθέτουν ενολλακτικά εργαλεία για να επαναφέρουν αυτόν τον κόσμο στην πολιτική ορθότητα του κοινοβουλευτισμού. Κι αυτή είναι η ουσία.

Το κοινοβουλευτικό σύστημα δουλεύει με την τακτική του μαστίγιου και του καρότου. Τώρα, όμως, δεν έχει παρά μόνο μαστίγιο. Οι εντυπώσεις που προσπάθησε να δημιουργήσει το ΠΑΣΟΚ το βράδυ της Κυριακής είναι περισσότερο για εσωκομματική κατανάλωση. Τη Δευτέρα κατέφθασε η τρόικα, την Τρίτη οι εκλογές είχαν κιολας έχαστει, την Τετάρτη κατέστη σακρές ότι η τρόικα σφήγγει τα λουριά και τιμώρησε την κυβέρνηση Παπανδρέου με την αναβολή της καταβολής της τρίτης δόσης για το Γενάρη και την Πέμπτη κατατέθηκε ένας φρικιαστικός κρατικός προϋπολογισμός, ενώ ήδη η κυβέρνηση κατέστησε σαφές ότι ζητά την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των 110 δισ., δηλαδή διαπρογματεύεται την επιμήκυνση του Μηνημόνιου.

Όλα, λοιπόν, θα κριθούν σε άλλο πεδίο και όχι στο πεδίο της καλής. Θα κριθούν στο πεδίο της ταξικής πάλης. Οταν ξεσπάσει η εργατική και νεολαίστικη οργή στους δρόμους, αυθεντικά και όχι χειραγωγημένη από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, τότε θα δει η κυβέρνηση πόσα απίδια βάνει ο σάκος. Τότε θα κριθούν και το Μηνημόνιο και γενικότερα η πολιτική που επιβάλλει το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο σε συνεργασία με την εγχώρια κεφαλαιοκρατία. Η κατάσταση ήδη μυρίζει μπαρούτι.

■ Θριαμβολογεί και το ΔΝΤ

«Η πραγματικότητα είναι ότι έγιναν εκλογές στην Ελλάδα και ότι η κυβερνώσα Αριστερά νίκησε». Η ιταμή δήλωση ανήκει στον επικεφαλής του ΔΝΤ Ντομινίκ Στρος-Καν, που επέλεξε αυτό το τρόπο για να προσφέρει στήριξη στον «φίλο του» Γ. Παπανδρέου. Ο Στρος-Καν βρήκε την ευκαιρία να θριαμβολογήσει για λογαριασμό του ΔΝΤ, διαστρέφοντας πλήρως το νόημα της εκλογικής συμπεριφοράς του ελληνικού λαού. «Δεν έχει ποτέ συμβεί, παρά το τόσο σκληρό πρόγραμμα που οι Ελλήνες υποχρεώθηκαν να υποστηρίξουν, το να γίνει κατανοητό στον πληθυσμό ότι ήταν ανογκαίο και αυτός τελικά να υποστηρίξει στην πλειοψηφία του την υπάρχουσα κυβέρνηση», είπε ο Στρος-Καν, που σημείωσε ακόμη: «Τα νέα προγράμματα του ΔΝΤ, αναφέρομαι ιδιαίτερα στην Ελλάδα, έχουν συγκροτηθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε να επιτυχάνεται η αποκατάσταση της ισορροπίας, αλλά με την προστασία των πλέον αδύναμων, των πλέον ευάλωτων. Οταν τα έλεγα αυτά, μού ελεγαν, ναι, αλλά το ΔΝΤ είναι φιλελεύθερο. Η πραγματικότητα είναι ότι έγιναν εκλογές και ότι η κυβερνώσα αριστερά νίκησε».

■ Δεν χρειαζόμαστε προστάτες

Την προστασία της αποχής ανέλαβε... ο Περισσός. Πρώτα με αρθρογραφία στο «Ριζοσπάστη» και μετά με ανακοίνωση του ΠΓ, που σημειώνει: «Η διευρυμένη αποχή σε αυτήν τη φάση εκφράζει κυρίως τη λαϊκή απογοήτευση και δυσαρέσκεια προς την κυρίαρχη πολιτική και το πολιτικό σύστημα. Η στάση των αστικών κομμάτων απέναντι στην αποχή είναι υποκριτική, όπως και η στάση όλων αυτών που συστηματικά λοιδορούν και συκοφαντούν τη συμμετοχή των εργατών, της νεολαίας, των λαϊκών στρωμάτων στο οργανωμένο εργατικό λαϊκό κίνημα και στους αγώνες».

Η αποχή αντανακλά, με μη ολοκληρωμένη και α

Δουλεύοντας χωρίς αφεντικά: Πόσο εφικτό στον καπιταλισμό; (3)

Το παράδειγμα της Zanón

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στη γέννηση της Fasínpat (Fabrica Sin Patrones: Εργοστάσιο χωρίς αφεντικά), που έμοιαζε να κάνει πράξη την «εργατική αυτοδιαχείριση» μέσα στον καπιταλισμό. Ομως, το εργοστάσιο λειτούργησε σε ένα καθαρά εχθρικό περιβάλλον, υπό συνθήκες ημιπαράνομες (απαγορεύονταν οι πωλήσεις στη χοντρική και τα πλακάκια πουλιόντουσαν έξω από την πύλη του εργοστασίου!), χωρίς δάνεια για την ανανέωση του τεχνικού εξοπλισμού και χωρίς καμία κρατική στήριξη (σε αντίθεση με τον Zanón που μάστιζε μπόλικο κρατικό παραδάκι). Επόμενο ήταν, λοιπόν, το εργοστάσιο να υπολειτουργεί, μόλις στο 10% της παραγωγικής ικανότητάς του, ενώ οι εργάτες, αν και δούλευαν σε πιο δημοκρατικό καθεστώς και με λιγότερη εντοπικότητα, αναγκάστηκαν να αρκεστούν σε μισθούς στα όρια της επιβίωσης (σε επίπεδα μάλιστα κάτω του «καλαθιού της αγοράς», όπως παραδέχεται και ο Ραούλ Γκοντό, ο πρόεδρος του σωματείου^[1]), χωρίς ασφάλιση και με απλήρωτες υπερωρίες (όχι υποχρεωτικές, αλλά που επιβάλλονταν από την ίδια την κατάσταση για να επιβιώσει το εργοστάσιο υπό τέτοιες συνθήκες).

Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, που ο Χόρχε Λουΐς Βερμούδες, εργάτης της Fasínpat που επισκέφτηκε τη χώρα μας προσκεκλημένος του 15ου Αντιραστικού Φεστιβάλ, τον περασμένο Ιούλη, σε ερώτηση που του έγινε σχετικά με το ρόλο της Zanón στη ριζοσπαστικοποίηση του αργεντινού εργατικού και κοινωνικού κινήματος απάντησε επίλεξε: «Δεν είμαι σήμουρος εάν θα το αποκαλούσα ριζοσπαστικοποίηση. Νομίζω πως το σημαντικότερο σύνολο αφορά τη διαδικασία της Zanón είναι το γεγονός ότι καταφέραμε να μη κλείσει το εργοστάσιο, να συνεχίσουμε να παράγουμε και να αποκαλύψουμε στην κοινωνία την πραγματικότητα, το γιατί η Zanón (ιδιοκτήτης του εργοστασίου) κλείνει το εργοστάσιο και φεύγει. Είχε φτάσει να θεωρείται κάπι φυσιολογικό στην Αργεντινή: Για κάποια χρόνια οι ιδιοκτήτες κήρυξαν πτώχευση, άδειαζαν τα εργοστάσια, άφηναν τεράστια χρέη, δεν πλήρωναν τους εργαζόμενους, οι εργαζόμενοι απολύντων και κανένας δεν έπαιρνε μια απόφαση διαφορετική από το να πάει σπίτι του. Η Zanón αυτό που απέδειξε είναι πως υπήρχε μια διαφορετική εναλλακτική λύση από την απώλεια της εργασίας»^[2].

Εκ πρώτης όψεως, αποτελεί έκπληξη γιατί είναι τόσο «μετρημένος» στα λόγια τους ο εκπρόσωπος των εργατών. Αντί να μιλήσει για ριζοσπαστικό δράμα που γίνεται πράξη, περιορίζεται μόνο στην ανάδειξη της δυνατότητας των εργατών να λειτουργήσουν τα εργοστάσια. Ομως, όπως θα διαπιστώσουμε παρακάτω, κάθε άλλο παρά έκπληξη θα έπρεπε να προκαλούν αυτά τα λόγια.

Αντιθέσεις και προβλήματα πειθαρχίας

Η φωτογραφία με αυτούς που σηκώνουν τα χέρια τους και ψηφίζουν το νόμο της απαλλοτρίωσης της Zanón, είναι από το τοπικό κοινοβούλιο που ελέγχεται από δεξιά πλειοψηφία!!!

Τα περισσότερα άρθρα που εκθειάζουν τη Fasínpat δεν αναφέρονται στις αντιθέσεις που αναπτύσσονται στους κόλπους των εργατών, ούτε στα προβλήματα πειθαρχίας στη δουλειά. Δεν ασχολούνται με τέτοιες «λεπτομέρειες». Αρκούνται στο ότι σε ένα εργοστάσιο οι εργάτες «λέγχουν την παραγωγή», διατηρώντας τις θέσεις εργασίας ή και αυξάνοντάς τες. Στο τελευταίο η Fasínpat φαίνεται να τα πήγε αρκετά καλά, αφού ο αριθμός των εργατών της από τους 270 που ήταν όταν πρωτοξεκίνησε την παραγωγή τον Μάρτη του 2002 έφτασε τους 470 μέχρι το 2008^[3], πλησιάζοντας τον αριθμό των εργατών που δούλευαν στη Zanón πριν κλείσει το εργοστάσιο. Ομως, αν ψάξει κανείς πέρα από τα διθυραμβικά άρθρα, θα διαπιστώσει ότι υπάρχουν αρκετά προβλήματα. Διαβάστε το παρακάτω απόσπασμα από τη μπροστούρα με τις συνεντεύξεις των εργατών^[4] για να καταλάβετε τι εννοούμε:

«Εκτός από τον ενθουσιασμό για την πολιτική διαδικασία, το κύριο ζήτημα στο εργοστάσιο εξακολουθεί να είναι η δουλειά, μια ενοχλητική αναγκαιότητα, από την οποία –όπως όλοι οι άλλοι– οι σύντροφοι της Zanón θελουν να ξεφύγουν. Στη Zanón υπάρχουν ακόμα φρουροί του εργοστασίου, οι τοσάντες ελέγχονται και οι άνθρωποι πρέπει να χτυπούν κάρτα στην είσοδο και την έξοδο, σύμβολα ενός εργοστασιακού καθεστώτος που δεν θα περιμένεις σε ένα αυτοδιοικούμενο εργοστάσιο. Ο κύριος σκοπός των φρουρών είναι να ασφαλίσουν το εργοστάσιο από απειλές απ' έξω. Κατά την αρχική διάρκεια της κατάληψης υπήρχαν ενέργειες σαμποτάζ... Δεν συμπαθούν όλοι οι εργάτες την πολιτικοποίηση στη Zanón. Επίσης, στο αυτοδιοικούμενο εργοστάσιο κάνουν μόνο τη δουλειά τους. Το ρολόι ποτέ δεν βγήκε από τη θέση του, οι ευαίσθητες περιοχές εξακολουθούν να είναι κλειδωμένες και η συνέλευση αποφάσισε να επανεισάγει τους ελέγχους στις τούτες, αφότου τόσα πολλά εργαλεία και υλικά καθαρισμού εξαφανίστηκαν από το κατειλημμένο εργοστάσιο».

Στη συνέχεια, τρεις εργάτες παρα-

στάσιο για 11 χρόνια, ο Μάριο: «Κατά καιρούς έχω τα μικρά μου προβλήματα με αυτούς που βρίσκονται εκεί πάνω, με τους αξιωματούχους του σωματείου. Οχι με τους συντρόφους εδώ στο τμήμα, ενώ δεν υπάρχουν επίσης προβλήματα με τους συντονιστές. Είναι όλοι σύντροφοι, επίσης δουλεύουν δίπλα σου στο τμήμα. Ομως οι αξιωματούχοι του σωματείου είναι διαφορετικοί, κάνουν μια διαφορετική δουλειά... Πρότειναν οι ίδιοι ότι ένας αξιωματούχος που δεν κάνει καλά τη δουλειά μπορεί απλά να ανακληθεί από τη συνέλευση. Ομως αυτό δεν έχει συμβεί μέχρι τώρα. Καμιά τέτοια περίπτωση δεν συζητήθηκε ποτέ σε μία συνέλευση. Κατά τη γνώμη μου αυτό θα πρέπει να συζητηθεί»^[5].

Από πού προερχούν οι «αξιωματούχοι» του σωματείου; Ποιοι είναι αυτοί; Ο Μάριο, φυσικά, δεν ήθελε ν' αναφέρει περισσότερα, για να μην υποσκάψει την εξωτερική εικόνα του αυτοδιοιχειρίζομενου εργοστασίου, όμως τα λόγια του αποπτυπώνουν μια κατάσταση που δεν είναι δυνατόν να μη τη λάβει κανείς υπόψη. Γιατί οικόμα και σε ένα «αυτοδιοιχειρίζομενο εργοστάσιο» θα υπάρχουν «αξιωματούχοι» και μη, αφού η αντίθεση πνευματικής-σωματικής εργασίας δεν είναι δυνατόν να πάψει να υπάρχει. Το ζήτημα είναι τεράστιο και απασχόλησε τις πρώτες σοσιολιστικές κοινωνίες, που δημιουργήθηκαν τον προηγούμενο αιώνα, και δε μπορούμε να επεκταθούμε στο πλαίσιο αυτού του αφιερώματος. Θα αρκεστούμε μόνο να σημειώσουμε, ότι όλα αυτά λέγονταν το 2003, δηλαδή ένα μόλις χρόνο μετά την κατάληψη του εργοστασίου από τους εργάτες. Πιστεύουμε όμως ότι οι αντιθέσεις θα πρέπει να οδηγήσουν, όταν η κρίση αγκαλιάσει την Fasínpat.

Η κρίση αγκαλιάζει τη Fasínpat

Αν και «αυτοδιοιχειρίζομενη», η Fasínpat δε γίλτωσε από την οικονομική κρίση. Μέσα σ' ένα χρόνο περίπου, οι πωλήσεις έπεισαν κατά 40-50%, εξαιτίας της ριζικής επιβράδυνσης της παραγωγής μεταρρυθμίσεων αιώνιων αιώνων, και με γεγάλη ένταση, λόγω του εχθρικού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο λειτούργησε το εργοστάσιο (τον καπιταλιστικό ανταγωνισμό δηλαδή), είναι απόλυτα φυσικό να εμφανιστούν τέτοιες συμπεριφορές. Η πειθαρχία στη δουλειά είναι ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, που δεν ξεπερνιέται ούτε με ευχολόγια και θα αποτελεί ζήτημα προτίμου στην εθνική εργασία που προσέφεραν στο «κοινωνικό σύνολο» οι εργάτες της Zanón. Να πως την περιγράφει ο πρώτη εργοδηγός που έγινε διευθυντής του εργοστασίου, Κάρολος «Μανότας»: «Θέλουμε να δώσουμε κάπι πίσω στον κόσμο, δωρίζοντας αυτά που παράγουμε. Την επόμενη βδομάδα θα κάνουμε δωρεά για ένα σχολείο για τα "παιδιά με άλλες ικανότητες"». Θέλουμε επίσης να κάνουμε μια δωρεά για το νοσοκομείο, να δώσουμε πίσω κάπι για την αλληλεγγύη που λάβαμε από αυτούς τους ανθρώπους. Για παράδειγμα, η αλληλεγγύη των νοσοκόμων και των γιατρών που ήρθαν εδώ και δούλεψαν εθελοντικά. Εκαναν ωτοστόπι για να έρθουν εδώ ή ήρθαν ακόμα και με τα πόδια. Δεν θα το ξεχάσουμε ποτέ αυτό»^[6].

Τι το κακό σε όλα αυτά, θα πει κάποιος. Ισα-ίσα που αποτελούν έμπρακτη αλληλεγγύη μέσα στη βαρβαρότητα που ζούμε. Ορισμένοι ίσως προχωρήσουν παραπέρα το συλλογισμό, ισχυρίζονται ότι έτσι ανοίγονται «φωράμες» στον καπιταλισμό. Θα πρέπει, όμως, να είναι κανείς ιδιαίτερα αφελής ή πολιτικός απατεώνας για να ισχυριστεί ότι με τον «εθελοντισμό» και τη τζάμπα εργασία, μέσα σ' ένα σύστημα που ελέγχεται από τους καπιταλιστές και το κράτος τους, μπορούν να ανοιχτούν «φωράμες» στον καπιταλισμό. Θα πρέπει,

Ποια η αντίδραση της διοίκησης του εργοστασίου απέναντι σε μια τέτοια κατάσταση; Το άρθρο που αναφέραμε παραπάνω μας προϊδεάζει για το τι πρόκειται να συμβεί: «Τώρα που οι δουλειές επιβράδυνονται, πολλές συ-

νελεύσεις στα κατειλημμένα από τους εργάτες εργοστάσια μάλλον θα προτιμήσουν να δεχτούν περικοπές στους μισθούς παρά να χάσουν τη δουλειά τους οι συνάδελφοί τους»^{[4]</}

άν εργασία για το «κοινωνικό σύνολο» ή φιλανθρωπία για τους κατατρεγμένους. Αυτό προσπαθούν να προάγουν τα ίδια τα καπιταλιστικά κράτη για να απαλλαγούν από τις υποχρεώσεις τους («κοινωνικές δαπάνες») τις λένε και πάντα θέλουν να τις πετεσοκόψουν! Αν είναι έτσι, τότε το διάφορα ραδικάναλα που οργανώνουν εθελοντικές δράσεις (για το «περιβάλλον», συνήθως, ακρού αυτό «πουλάει») επιτελούν... επαναστατικό έργο!

Ο «εθελοντισμός» σε μια κοινωνία που επικρατεί η εκμετάλλευση και η κατεδάφιση ακόμα και αυτού του ξεδυνιασμένου «κράτους πρόνοιας» ισόδυναμει με ταξική αυτοκονία. Το μόνο που κάνει είναι να προσφέρει τζάμπιτα εργασία για κοινωνικές ανάγκες που έπρεπε να τις καλύπτει το κράτος. Η ταξική αλληλεγγύη εκφράζεται στους αγώνες και όχι στον εύκολα ελεγχόμενο από τους καπιταλιστές και το κράτος τους «εθελοντισμό».

Απαλλοτρίωση από... δεξιά πλειοψηφία!

Ισως ορισμένοι να ισχυριστούν ότι η «νομιμοποίηση» της Fasinpatis, που επιτεύχθηκε με τον νόμο 2656 που ψηφίστηκε (με 26 ψήφους υπέρ εναντίον 9 κατά) στις 13 Αυγούστου του 2009, επικυρώνοντας το αντίστοιχο νομοσχέδιο 6419 της 27ης Μάη του 2009, να έδωσε νέα ώθηση στο εργοστάσιο για να ξεπεράσει όλα τα προβλήματα που αναφέραμε παραπάνω. Η 13η Αυγούστου του 2009 χαρακτηρίστηκε μάλιστα από πολλούς σαν μια «ιστορική μέρα», αφού επισφράγισε μια «μεγάλη νίκη». Οχτώ χρόνια μετά την κατάληψη της Ζανόν από τους εργάτες και μετά από επανελημμένες ανεπιτυχείς προσπάθειες διάλυσης της κολεκτίβας από το κράτος, η πολυπόθητη «απαλλοτρίωση» γίνεται πράξη!

Από ποιόν όμως; Από ένα κοινοβούλιο που ελέγχονταν από δεξιά πλειοψηφία! Καλά διαβάσατε. Το «Λαϊκό κίνημα του Νεουκέν» (Movimiento Popular Neuquino – MPN), που ελέγχει τη βουλή της περιφέρειας του Νεουκέν, είναι ένα δεξιό κόμμα^[6] που για χρόνια αντιστεκόταν στη νομιμοποίηση της Fasinpatis. Όμως, ως εκ θαύματος, το MPN έκανε 180 μοίρες στροφή και ο πρόεδρος του Σοσέ Ρούσο δήλωσε τα εξής εκπληκτικά: «Αυτό είναι θαυμαστό... Μέσω αυτών των προσπαθειών (σ.σ. των εργατών) ζει το πνεύμα της εργασίας... Αυτή η προσπάθεια πρέπει να επιβραβευτεί... Οι εργάτες δουλεψαν για 8 χρόνια κάτω από συνθήκες ανασφάλειας και πρέπει να τους στηρίξουμε για να δημιουργήσουν ένα μέλλον»^[7].

Οπως μας πληροφορεί το άρθρο από το οποίο παραθέσαμε το παραπάνω απόσπασμα, η απαλλοτρίωση έγινε με τη σύμφωνη γνώμη όλων αυτών που τους χρωστούσε η Ζανόν, δηλαδή της Παγκόσμιας Τράπεζας, μιας ιταλικής εταιρίας που προμήθευε τις μηχανές (της SACMI) και μιας υπηρεσίας της επαρχίας του Νεουκέν ονόματι IADEP (Αυτόνομο Ινστιτούτο Παραγωγικής Ανάπτυξης)! Μα πώς είναι δυνατόν –θα αναφωτεί κανείς– οι πολέμιοι της κολεκτιβοποίησης της Ζανόν να γίνουν υπέρμαχοι της;

Ο νόμος

Το «μυστήριο» λύνεται αν ανατρέξει κανείς στον ίδιο το νόμο. Προβλέπει το άρθρο 2 του νόμου 2656, που ψηφίστηκε στις 13 Αυγούστου του 2009^[8]: «Η εκτελεστική εξουσία θα προχωρήσει στην απαλλοτρίωση των κινητών και ακίνητων περιουσιακών στοιχείων,

όπως αυτά περιγράφονται στο επισυναπτόμενο παράρτημα 2». Το κράτος απαλλοτριώνει όλα τα περιουσιακά στοιχεία της εταιρίας, προκειμένου όπως αναφέρει το άρθρο 3 «να γίνει δυνατή η συνέχιση της παραγωγικής διαδικασίας στο εν λόγω εργοστάσιο». Στο άρθρο 4 αναφέρεται ότι «το σύνολο των δικαιωμάτων που αφορούν στα περιουσιακά στοιχεία απαλλοτριώνονται με σκοπό να μεταφερθούν με συγκεκριμένο τρόπο στην εργατική κοπερατίβα FASINPAT ΕΠΕ».

Ποιος είναι άραγε αυτός ο «συγκεκριμένος τρόπος»; Εδώ ερχόμαστε στο «ζουμί». Το κράτος, σύμφωνα με το άρθρο 5, αναλαμβάνει να αποζημιώσει τους πιστωτές της Ζανόν, που αναφέρει παραπάνω, με 23.406.566 πέσσος (δημιουργώντας έχωριστο κονδύλι στον κρατικό προϋπολογισμό) και ανατθέται στην εκτελεστική εξουσία η ευθύνη για την εφαρμογή αυτής της υποχρέωσης. Η δε FASINPAT «θα καταβάλει ως αποζημίωση στην πολιτεία της επαρχίας Νεουκέν, σε είδος, το σύνολο των ποσών που δαπανήθηκαν (σ.σ. δηλαδή των 23.4 εκατομμυρίων πέσσος), μέσω της πληλησης σε τιμές κόστους των προϊόντων που απαιτεί η Επαρχία για δημόσιους σκοπούς» (άρθρο 7).

Χωρίς ίχνος ντροπής, ο δικηγόρος της FASINPAT υποστήριξε ότι οι εργάτες της Ζανόν δεν χρειάζεται να πληρώσουν τίποτα, καθώς το κράτος θα αγοράσει την παραγωγή της Ζανόν για την κατασκευή σπιτιών, σχολείων κλπ. σε τιμές κόστους, που περιλαμβάνει τους μισθούς και την απόδειξη των μηχανημάτων^[9]. Το γεγονός, όμως, είναι ότι το κράτος θα καρπωθεί την υπεραξία των εργατών, που ισοδυναμεί με 49.800 πέσσος για κάθε εργάτη (αυτό είναι το νούμερο που προκύπτει αν διαιρέσουμε τα 23.4 εκατ. πέσσος με το μηνιαίο μισθό των 800 πέσσος). Ή, διαφορετικά, το κράτος θα καρπωθεί την υπεραξία των εργατών, που ισοδυναμεί με 49.800 πέσσος για κάθε εργάτη (αυτό είναι το νούμερο που προκύπτει αν διαιρέσουμε τα 23.4 εκατ. πέσσος με το μηνιαίο μισθό των 800 πέσσος). Ή, διαφορετικά, το κράτος θα καρπωθεί την υπεραξία των εργατών, που ισοδυναμεί με 49.800 πέσσος για κάθε εργάτη (αυτό είναι το νούμερο που προκύπτει αν διαιρέσουμε τα 23.4 εκατ. πέσσος με το μηνιαίο μισθό των 800 πέσσος).

Οι εργάτες –που, αν και είχαν μείνει μήνες απλήρωτοι, ποτέ δεν αποζημιώθηκαν από τον Ζανόν, παρά μόνο μέσω του στοκ της επιχείρησης που τους παραδόθηκε για να το πουλήσουν εν καιρώ κρίσης και απαξίωσης των πάντων την ταραχμένη περίοδο του 2001– αφού στηρώσουν το σταυρό του μαρτυρίου για να ξεπιερώσουν τα χρέα του κράτους στους πιστωτές, θα είναι πλέον «ελεύθεροι» με μια εταιρία που θα μοιάζει περισσότερο με... αντίκα παρά με οπιδήποτε άλλο. Γιατί είναι αμφιβόλο αν το κράτος θα δώσει λεφτά για να στηρίξει την παραγωγική βάση της Fasinpatis (μέχρι σήμερα δεκάρια τσακιστή δεν έχει δώσει, όπως αναφέρουν οι ίδιοι οι εργάτες^[10]) και να ανανεώσει τον τεχνικό εξοπλισμό, όταν γνωρίζει ότι μετά από μερικά χρόνια θα χάσει τον ελεγχό και θα τον πάρουν οι εργάτες!

Αυτή όμως η νίκη προδιαγράφει με μαθηματική ακρίβεια και το θάνατο της «κολεκτίβας» μέσα στον καπιταλιστικό οικείο της Ζανόν. Αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς, αλλά –θα σας φανεί παράξενο– το έλεγε με τον τρόπο του και ο συγγραφέας της μπροστούς που αναφέρουμε παραπάνω, σε ανύποτη περιοχή (2003), επικαλούμενος μόλιστα και ένα καπιταλιστικό περιόδο, τον Ecomapist: «Όμως οι αυτοδιοικούμενες επιχειρήσεις, στην ησηά στον οικείο του καπιταλισμού, είναι αντιφατικά εγχειρήματα, που μπορούν εύκολα να κολλήσουν και να μετατραπούν σε αυτοδιοίκηση της μιζέριας της Ζανόν. Αυτό θα πρέπει να φροντίζεις και να φέρεις κάτι πίσω στη φαμίλια σου και την εταιρία επίσης η οποία τρέχει. Εχεις αυτή τη διπλή ανησυχία στο μιαλό σου»^[11].

τους ανταγωνιστές σου, πρέπει να μειώσεις τους μισθούς, να κόψεις τα κόστη, γίνεσαι σαν ανταγωνιστής των άλλων εργατών. Γι' αυτό ζητάμε εθνικοποίηση, όχι επειδή νοιμίζουμε ότι το κράτος είναι κάτι καλό. Αυτό είναι το κράτος των εργοδοτών, ένα καπιταλιστικό κράτος, ένας καπαπεστικός μηχανισμός ενάντια στους εργάτες και το λαό, αλλά λέμε ότι θα έπρεπε να εγγυηθεί τις βασικές συνθήκες για την παραγωγή, έτσι που να μπορούμε να δουλεύουμε και να οργανωνόμαστε – ακριβώς για να καταστρέψουμε αυτό το κράτος και να δημιουργήσουμε ένα διαφορετικό»^[12].

Ο συγγραφέας της μπροστούς, από την οποία προέρχεται το παραπάνω απόσπασμα συμπλήρωντας τόπες: «Η Ζανόν και κάποιες άλλες κατειλημμένες επιχειρήσεις ζητούν «εθνικοποίηση κάτω από εργατικό ελεγχο» αντί να φτιάξουν κοπερατίβες. Δεν θέλουν ούτε να γίνουν εργοδότες, ούτε υπάλληλοι του κράτους». Τι εννοεί ο «ποιητής»; Το κράτος να αρνηθεί τον εαυτό του σαν σύλλογοικό κινήματος στις συνθήκες εργασίας ή ακόμα και να διώχνουν εργάτες. Σε ορισμένες κοπερατίβες ο μισθός μόλις που φτάνει για να βγάλεις τα προς το ζειν. Οι καταληψίες είναι ικανοί να αναστείλουν την καπιταλιστική διοίκηση μέσα στην εταιρία, αλλά δεν μπορούν να ελέγχουν την αγορά. Στην αγορά είναι υποχρεωμένοι να ανταγωνιστούν άλλες εταιρίες, τις οποίες μπορούν να ανταγωνιστούν μόνο αυξάνοντας την δικιά τους εκμετάλλευση^[13].

Εργατική «αυτοδιαχείριση» ή κομμουνιστική επανάσταση;

Παραπάνω ειδαμε που οδήγησε η εφαρμογή της «εργατικής αυτοδιοχείρισης» σε ένα εργοστάσιο που οι εργάτες έδωσαν μεγαλειώδη αγώνα για να κρατήσουν τις δουλειές τους, στις αρχές της νέας χιλιετίας. Όμως ο αγώνας αυτός δεν οδήγησε σε ριζοσπαστική αυτοδιοίκηση και δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Οταν αναγκάζεσαι να δουλεύεις όλο και περισσότερο για να αντέξεις την εταιρία, όταν αναγκάζεσαι να αυξήσεις τη δικιά σου εκμετάλλευση για μία αυταπάτη, τότε πού μπορεί να οδηγήσει όλος αυτός ο αγώνας παρά στην πιο βαθειά απογοήτευση; Και τι πολιτικό αγώνα μπορείς να οδηγήσει όλος αυτός ο αγώνας παρά στην πιο βαθειά α

Πολιτική οργάνωση έξω από το φαύλο κύκλο

...Ο στόχος δεν είναι «η σωτηρία της χώρας», αλλά η κινεζοποίηση του ελληνικού προλεταριάτου. Ονειρεύονται μια Ελλάδα με πάμφθινο και υπάκουο εργατικό δυναμικό, με πάμφθινες πρώτες ύλες και με απόλυτη ασυδοσία των καπιταλιστών. Αυτό είναι το «όραμα» που περιέγραψε πριν λίγες μέρες στο LSE στο Λονδίνο ο Γ. Παπακωνσταντίνου. Άλλωστε, το 2014, όταν υποτίθεται ότι θα έχει λήξει το «πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής» του Μνημόνιου, το ελληνικό κράτος θα χρωστάει περισσότερα από αυτά που χρωστούσε στις αρχές του 2010.

...Οσο σκύβουμε το κεφάλι τόσο πιο πολύ θα μας χτυπούν. Οσο την όποια αγωνιστική μας διάθεση τη μετατρέπουμε σε πειθαρχία προς το αστικό πολιτικό σύστημα και την αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία τόσο θα καταγράψουμε πάττες, οι οποίες θα οδηγούν στην απογοήτευση, την πτωτική, την παραίτηση.

Το πολιτικό σύστημα της μεταπολίτευσης έδειξε το χαρακτήρα και τα όριά του. Είναι αυτό το πολιτικό σύστημα -όλοι οι πόλοι του- που πήρε το ριζοσπαστικό κίνημα της μεταπολίτευσης και το μετέτρεψε σε καύσιμο για τις ανώδυνες σοσιαλδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις των αρχών της δεκαετίας του '80. Είναι αυτό το πολιτικό σύστημα που οικοδόμησε τον γραφειοκρατικό-ρεφορμιστικό συνδικαλισμό, ο οποίος στη συγκεκριμένη περίοδο ήταν ο μεγαλύτερος στην εξουσία του, μετατρέπομενος σε πόλο εξουσίας του αστικού συστήματος.

Το μεγάλο ερώτημα των πιερών είναι πώς θα βαδίσουμε από εδώ και πέρα; Μπορούν να υπάρξουν λύσεις μέσα από το πολιτικό σύστημα; Ποιος δεν βλέπει πια το φαύλο κύκλο; Το ένα κόμμα διαδέχεται το άλλο στην εξουσία, για να συνεχίσει την ίδια πολιτική. Εφεδρείες ήδη δημιουργούνται από αριστερά και από δεξιά του δικομματισμού. Μεγάλα συγκροτήματα των ΜΜΕ και ισχυροί κεφαλαιοκρατικοί κύκλοι δουλεύουν την ίδια της «οικουμενικής κυβέρνησης» ή «κυβέρνησης τεχνοκρατών».

Οσο για την «αριστερή» αντιπολίτευση, τα όριά της έχει δείξει προ πολλού. Από τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης, όταν συκοφαντούσε τους ριζοσπαστικούς εργατικούς σγάνες σαν έργο «προβοκατόρων», μέχρι τη νεολαιούστικη εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, που πάλι επανέλαβε τα ίδια. Γ' αυτή την αντιπολίτευση οι ταξικοί και κοινωνικοί αγώνες έχουν νόημα μόνο όταν ενισχύουν την κοινοβουλευτική της εκπροσώπηση, όταν μετατρέπονται σε ψήφους.

...Πολλοί μιλούν γι' αγώνες. Και βέβαια πρέπει να υπάρξουν αγώνες, αλλιώς ο αντίπαλος θ' αποθραυσυνθεί ακόμη περισσότερο. Οι αγωνιστικές εκκλήσεις, όμως, δεν μας πάνε πουθενά. Οπως δεν πήγαν και την εργατική τάξη της Αργεντινής. Εξέγερθηκε, γκρέμισε πέντε κυβερνήσεις τη μία πίσω απ' την άλλη, για να πληρώνει σήμερα η Αργεντινή κανονικότατα τα χρέα της στο διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο. Την εξέγερση του λαού εκμεταλλεύτηκε η αναγεννημένη σοσιαλδημοκρατία, που έκτοτε κυβερνά αδιατάρακτα.

Γ' αυτό και το μεγάλο καθήκον των πιερών είναι η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης. Οχι πια κάτω από ξένες σημαίες. Οχι άλλη πολιτική ουράς στην πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Οχι ψηφοφόροι του αστικού πολιτικού συστήματος. Εργάτες οργανωμένοι πολιτικά στο δικό τους φορέα, σε ρήπη με όλο το αστικό πολιτικό σύστημα, ικανοί να αγωνίζονται για τα άμεσα και καθημερινά, ικανοί να αναθερμάνουν το όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης και να το κάνουν πράξη. Άλλιώς, θα μοιάζουμε με σύγχρονους Σίσυφους. Θα κυλάμε το βράχο στην ανηφόρα και θα τον βλέπουμε να ξανακατρακύλα στην αφετηρία.

(Αποστάσματα από την ανακοίνωση της «Κόντρας» για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου)

Ποιος είν' αυτός δίπλα στον ανεξάρτητο υποψήφιο Γιώργο Καμίνη, που εκλέχτηκε δήμαρχος Αθηναίων;

■ Παθικάρι της φακής

Ηλεκτρονικό προπαγανδιστικό δελτίο (newsletter) άρχισε να εκδίδει το υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας επί των ημερών του Χρυσοχοΐδη. Στην πρώτη κιόλας σελίδα του υπάρχει το κεφάλαιο «Αγορά-Ανταγωνισμός». Διαβάζουμε ως πρώτο δέμα την επιβολή πλαφόν στα πετρελαιοειδή προϊόντα (το γνωστό φάσοκο, που δεν κράτησε ούτε μια μέρος). Αμέσως μετά διαβάζουμε: «Συμφωνήσαμε με τους εμπόρους υγρών καυσίμων να πωλείται το πετρέλαιο δέρμανσης στα 0,67 ευρώ/λίτρο». Η πλάκα είναι πως το πετρέλαιο δέρμανσης ήδη πουλιέται στην Αθήνα 0,71 ευρώ/λίτρο (στην επαρχία περισσότερο). Πουδενά, όμως, δεν διαβάζουμε για το μεγάλο σχέδιο του Χρυσοχοΐδη να μειώσει τις τιμές στα βασικά είδη διαβίωσης κατά 30% μέχρι τα Χριστούγεννα!

Θα το δυμόσαστε, ασφαλώς, γιατί η «Κόντρα» το σχολίασε δεδοντας. Ο Χρυσοχοΐδης είχε πάρει σβάρνα τους ραδιοφωνικούς σταδιμούς και κορδακίζοντας πως έχει ένα σχέδιο, το οποίο δεν αποκάλυπτε (!), σύμφωνα με το οποίο θα γονάτιζε τις πολυεθνικές και θα τις υποχρέωνε να μειώσουν τις τιμές και να τις φέρουν στα επίπεδα που αυτές είναι σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Οι μανατζαρίαί των πολυεθνικών τον πίραν στον ψηλό (απ' όσο μπορούμε να δυμηδούμε δηλώσεις έκαναν οι εκπρόσωποι των Nestle, Unilever, Amstel), του έριξε κι ένα ωραίο ξέχεσμα στο Δασκαλόπουλος και ο Χρυσοχοΐδης έκανε γαργάρα το «σχέδιό» του. Προφανώς, ούτε ο Νασιάκος με τον Διώτη, που τους έχει πάρει ως ειδικούς συμβούλους, τον βοήθησαν. Άλλο μπατασφράτα και άλλο καπιταλιστική αγορά.

■ Δούλος σας, έκπαθαι

110 μοτοσικλέτες δώρησε στην Πυροσβεστική η Ενωση Ελλήνων Εφοπλιστών. Κόστος που δεν ζητήθηκε στο μισό εκατομμύριο ευρώ. Πισσό αστείο για τον πιο ισχυρό καπιταλιστικό κλάδο της Ελλάδας. Κι όμως, ο Παπουτσής, που έχει αναπτύξει ιδιαίτερους δεσμούς με τους εφοπλιστές (γνωστός ο ρόλος του στο έγκλημα του «Εξ-πρές Σαμίνα», εκτός των άλλων), έκανε την εξής δήλωση, που δια ταίριαζε μόνο σε χαμηλόβαθμο αυλικό μεσαιωνικής μοναρχίας: «Η Ιστορία της πατρίδας μας έχει καταγράψει ότι η πρώτη μορφή συμβολής στην εξέλιξη του ελληνικού κράτους ήταν η ευεργεσία με τη μορφή δωρεάς. Οι δωρεές στο κράτος, από ανδρώπους που ήθελαν ο πλούτος τους να μετουσιωθεί σε σκοπούς

που πράγαγον τον τόπο, που πράγαγον την πατρίδα».

■ Την πάτησε

Την πάτησε -και άσχημα μάλιστα- ο πρόεδρος Χεριχέρης. Μετά τον πρώτο γύρο των εκλογών, όπου είδε τα πουλέν του

να συγκεντρώνουν -παρά την αποχή- πολλά ακριβά. Με μια δηλώση του Σαμαρά περί «παραταξιακής συνείδησης» και με μια παρασκηνιακή υπόσχεση ότι δια είναι και πάλι υποψήφιος βουλευτής της ΝΔ. Είναι τόσο ισχυρός ο έρωτας για το Μαντουάθαλο που ακούσαμε ακόμα και τον -συνήμως προσεκτικό- Αρούλη

■ Χώρα φτηνού εργατικού δυναμικού

Όταν μιλούν σε ξένα ακροατήρια, οι έλληνες αστοί πολιτικοί δεν λένε τις συνήδεσις παπάρες με τις οποίες προσπαθούν να εξαπατήσουν το εθνικό ακροατήριο. Εκεί μαζεύονται, γιατί μπορεί να έρθει ο σκληρός αντίλογος από τους επιχειρηματίες, πανεπιστημιακούς, μεγαλοδημοσιογράφους, που συνήδως αποτελούν αυτά τα ακροατήρια. Σημειώσαμε πριν λίγο καιρό, ότι ο Γ. Παπακωνσταντίνου, μιλώντας στην εκπομπή του Παπαχελά με δυο αμερικανούς οικονομολόγους, περιέγραψε την Ελλάδα σαν μια χώρα υπηρεσιών, στην οποία δεν μπορεί να σταθεί αξιόλογη βιομηχανία. Την περασμένη εβδομάδα, μιλώντας στο LSE στο Λονδίνο, είπε -μεταξύ των άλλων- ότι η ανάπτυξη στην Ελλάδα δεν μπορεί να έρθει από την εσωτερική αγορά, διότι η εγχώρια κατανάλωση δια κινηθεί τα επόμενα χρόνια σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Μόνο από τις ξένες επενδύσεις και τις εξαγωγές μπορεί να έρθει η ανάπτυξη, κατέληξε.

Τι σημαίνει αυτό; Οπι όραμα των σημερινών κυβερνώντων είναι να μετατρέψουν την Ελλάδα σε χώρα φτηνού εργατικού δυναμικού, φτηνών πρώτων υλών και απόλυτης ασυδοσίας των μονοπάλων. Γιατί μόνο έτσι δια έχουν ενδιαφέρον να κάνουν επενδύσεις στην Ελλάδα, έχοντας εξαγωγικό προσανατολισμό. Ανεξάρτητα από το δια γίνει (που δεν δια γίνει, τουλάχιστον στο ορατό μέλλον), σημασία έχει το όραμα που ξετυλίγουν ο Παπανδρέου και η κλίκα του στους καπιταλιστές. Ενα όραμα που αναβίωνει τη λογική της ξενοδουλείας στην πιο χαρδιά της εκδοχή, αυτή της Ψωροκώσταινας.

να δηλώνει πως ο Μαντούβαλος ουδέποτε υπήρξε βαρίδι για τη ΝΔ! Αντε να δούμε πότε ο Σαμαράς θα ξαναπάρει πίσω τον Βουλγαράκη και τον Ρουσόπουλο.

ΥΓ: Ο Μιχαλολιάκος, πάντως, το κρατάει μανιάτικο. Ακόμα και το όνομα του Μαντούβαλου απαξίωσε να αναφέρει στην νικητήρια δήλωσή του, ενώ αναφέρθηκε με δερμά λόγια στον Μίχα. Ο μανιάτικος πόλεμος έχει να κάνει με άλλα πράγματα, όχι με την πολιτική υπό τη στενή της έννοια.

■ Γιατί μούγκα:

Όταν το κρατικό fund της Νορβηγίας Bank Investment Management, που επενδύει ένα μέρος των κερδών από τον πετρελαϊκό πλούτο της χώρας (περίπου 520 δισ. δολάρια), ανακοίνωνε (στις αρχές Σεπτέμβρη, αν δυμόμαστε καλά) ότι δα επενδύσει σε ελληνικά ομόλογα, η πασοκοκή προπαγάνδα σάλπισε χαρά μεγάλη. Θυμόσαστε: η ελληνική οικονομία κερδίζει και πάλι την εμπιστοσύνη των επενδυτών και τα παρόμοια. Έχουν περάσει τρεις βδομάδες από τότε που ο Yingve Slingstad, διευθύνων σύμβουλος της Bank Investment Management, ανακοίνωνε στο Bloomberg ότι δεν πρόκειται να επενδύσει όχι μόνο σε ελληνικά, αλλά γενικότερα σε ομόλογα των χωρών της ευρωπαϊκής «περιφέρειας» (Ισπανία, Ελλάδα, Ιταλία, Πορτογαλία) κι ούτε φωνή ούτε ακρόαση από τον Παπακωνσταντίνου, τον Σαχινίδη και τα ελληνικά ΜΜΕ.

ΥΓ: Η μεγάλη πλάκα έγινε στην Πορτογαλία. Πήγε ο κινέζος πρωθυπουργός, τους είπε ακριβώς τα ίδια (κασέτα βάζει ο άτιμος) κι αυτοί τον υποδέχτηκαν σαν σωτήρα, όπως οι δικοί μας.

■ Καρβέλια ονειρεύεται

«Το εκλογικό αποτέλεσμα καταγράφει τη βασιμότητα και τη δυναμική της πρότασης που έκανε η Δημοκρατική Αριστερά για τις υποψηφιότητες του Γ. Καμίνη και του Γ. Μπουτάρη, για Τοπική Αυτοδιοίκηση ακηδεμόνευτη από κόμματα», δήλωσε ο Φ. Κουβέλης, ο οποίος προσέδεσε: «Χαιρετίζουμε τους πολίτες που στήριξαν τις επιλογές μας αυτές και οδήγησαν σε νικηφόρα αποτέλεσματα σε όλη την Ελλάδα».

Ο νησιώτικός καρβέλια ονειρεύεται και ο Κουβέλης ονειρεύεται συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ. Αυτό προσπαθεί να «πουλήσει» στον Παπανδρέου, ο οποίος όμως έδεσε όρο να μην είναι ο Κουβέλης στο πλάνο με τον Καμίνη και τον Σγουρό, που στήμηκε αργά το βράδυ της περασμένης Κυριακής. Ποιοι ήταν στο πλάνο; Ο Παπανδρέου, ο Ραγκούσης και ο Καρχιμάκης. Δηλαδή το ΠΑΣΟΚ. Ο Κουβέλης πουλάει εκδούλευση, όμως το ΠΑΣΟΚ έχει αποδείξει πως ζέρει να καταπίνει τους «Κουβέληδες». Ελάχιστοι διασώμηκαν. Αρά, για να έχουν ελπίδες οι τελευταίοι πασοκίζοντες της «ανανέωσης» δια πρέπει να κάψουν τις κομπορημοσύνες και να σπεύσουν να ενταχθούν στο ΠΑΣΟΚ.

■ Βολικό εργαλείο

Εκλογές σε έξι γερμανικά ομόσπονδα κρατίδια γίνονται το Μάρτη, συνέδριο για την επανεκλογή της Μέρκελ οργάνωνε η Χριστιανοδημοκρατική Ενωση (CDU), έπερε η Μέρκελ να βρει κάτι για να χτυπήσει την πολιτική που άσκησαν οι σοσιαλδημοκράτες (SPD). Και βρήκε την Ελλάδα. «Το 2000 ο Σέρεντερ και ο Αιχελέ έσπευσαν να επιτρέψουν στην Ελλάδα να ενταχθεί στο ευρώ και αγόρησαν όλα τα σήματα κινδύνου», είπε η Μέρκελ. «Ηταν μια πολιτική απόφαση. Οι πολιτικές αποφάσεις είναι σημαντικές αλλά εκείνοι που αγνοούν τα γεγονότα είναι ανεύδυνοι», πρόσδεσε. Σωστά, ήταν μια πολιτική απόφαση, όχι όμως για να κάνουν οι σοσιαλδημοκράτες χάρη στους ομογάλακτους τους της Ελλάδας, αλλά για να εξασφαλίσει ο γερμανικός ιμπεριαλισμός ζωτικό χώρο προνομιακής νομής. Άλλωστε, μιλώντας για πολιτικές αποφάσεις, ποιος δια ξέχασε ότι ήταν η Μέρκελ που το 2007, αφού πρώτα πήρε μερικές βαρβάτες παραγγελίες οπλικών συστημάτων, διέταξε την έξιδο της Ελλάδας από την επιτήρηση, για να βοηθήσει το φίλο και ομοϊδεάτη της Κ. Καραμανλή να κερδίσει τις εκλογές. Σε κάθε περίπτωση η εξαρτημένη καπιταλιστική Ελλάδα είναι ένα βολικό εργαλείο, όχι όμως να μας λέει η Μέρκελ ότι το γερμανικό κεφάλαιο βγήκε ζημιώμενό.

■ Ο μπιφτεκάς στρατηγός

Ολόκληρη την εβδομάδα που μεσολάβησε ανάμεσα στους δυο γύρους των τοπικών εκλογών ο Ραγκούσης διοχέτευε στα παπαγάλικα του πληροφορίες για ανασχηματισμό, με τον οποίο θα καρατομηθούν υπουργοί που μετά το σαρωτικό για το ΠΑΣΟΚ αποτέλεσμα του πρώτου γύρου είχαν αρχίσει να λένε το κοντό τους και το μακρύ τους. Υπουργοί όπως ο Πάγκαλος, ο Καστανίδης, ο Λοβέρδος, ο Μπενγλίτης. Ποιος είναι ο Ραγκούσης που το παίζει στρατηγός του ΠΑΣΟΚ; Ένας ιδιοκτήτης καταστήματος fast food στην Πάρο, που έγινε δύμαρχος στο νησί με τη στήριξη του μεγαλοεργαλάθου πεδερού του και των Αλογοσκούφη, Ρουσόπουλου και σίας, που είχαν βίλες στην Πάρο. Ένα ολοστρόγυλο μηδενικό που υπάρχει επειδή υπηρετεί προσωπικά τον Παπανδρέου, όπως υπηρετούσε ο Τσουκάτος τον Σημίτη.

ΗΠΑ-Ισραήλ κατά Παλαιοιστίνης

Ολευκός Οίκος προσφέρει ένα πλούσιο πιάκετο στρατιωτικής και πολιτικής υποστήριξης στο Ισραήλ με αντάλλαγμα ένα τρίμηνο πτώγωμα των εποικισμάτων στη Δυτική Οχθη, αλλά θα τη συνέχισε στην κατεχόμενη Ιερουσαλήμ και γύρω απ' αυτή. Το πάγωμα δεν ισχύει για την κατασκευή δημόσιων κτηρίων, όπως νοσοκομεία, σχολεία, αστυνομικοί σταθμοί κ.ά. στη Δυτική Οχθη.

Η συμφωνία αυτή ωυσιαστικά αικρώνει τις αποφάσεις του ΟΗΕ, που χαρακτηρίζουν παράνομους τους ισραηλινούς εποικισμούς τόσο στη Δυτική Οχθη σαν στην κατεχόμενη Ιερουσαλήμ, και νομιμοποιεί την πολιτική εβραιοποίησης της τελευταίας και εκτοπισμού των Παλαιοιστίνων, που εφαρμόζει συστηματικά το ισραηλινό κράτος.

Οπως προκύπτει από διαρροές στον ισραηλινό τύπο, η Ουάσιγκτον προσφέρει 20 μοχλητικά αεροσκάφη F-35 τελευταίου τύπου, αξίας 3 δισ. δολαρίων, υπόσχεται να αναπτύξει ένα δίκτυο αντιαεροπορικών πυραύλων και δεσμεύεται να μπλοκάρει κάθε διεθνή προσπάθεια για ελεγχό των πυρηνικών αντιδραστήρων του Ισραήλ, να αντισταθεί σε κάθε προσπάθεια απονομιμοποίησης του Ισραήλ στους διεθνείς οργανισμούς, συμπεριλαμβανόμενης της έκθεσης Γκολντστόουν για τον πόλεμο στη Γάζα και της επιθεσης στο «Μαΐβι Μαρμιρά» και να εντείνει της πίεσεις στο Ιράν και στη Συρία για να σταματήσουν τις πυρηνικές τους δραστηριότητες. Ως αντάλλαγμα, η κυβερνηση Νε-

τανιάχου θα παγώσει την επέκταση των εποικισμών στη Δυτική Οχθη, αλλά θα τη συνέχισε στην κατεχόμενη Ιερουσαλήμ και γύρω απ' αυτή. Το πάγωμα δεν ισχύει για την κατασκευή δημόσιων κτηρίων, όπως νοσοκομεία, σχολεία, αστυνομικοί σταθμοί κ.ά. στη Δυτική Οχθη.

Τη σημερινή που επιδιώκουν να πετύχουν οι Σιωνιστές αποκάλυψε καθαρά για πρώτη φορά σε συνέντευξη του στην ισραηλινή εφημερίδα «Χααρέτζ» (15/11/10) ο αντιπρόεδρος της ισραηλινής κυβέρνησης Νταν Μέριντορ, μετά την προαναφέρμενη συνεδρίαση των υπουργών Ασφαλείας, στην οποία συζήτηθηκαν οι αμερικανικές προτάσεις. Επιβεβαιώνοντας τους φάρους που έχουν εκφράσει εδώ και χρόνια οι Παλαιοιστίνοι, τους οποίους οι ισραηλινές κυβερνήσεις απέρριπταν συστηματικά, μεταξύ άλλων:

«Νομίζω ότι πρέπει τα νέα σύνορα να βασιστούν στην αρχή του τείχους ασφάλειας και των εποικισμών. Σ' αυτό πρέπει να αποβλέπουμε. Επιπλέον, επιμένουμε ότι η Ιερουσαλήμ παραμένει η πρωτεύουσα του Ισραήλ και είμαστε αντίθετοι στο δικαίωμα επιστροφής στο Ισραήλ (σ.σ των παλαιοιστίνων προσφύγων) και φυσικά θα επιμένουμε στις ρυθμίσεις ασφάλειας».

Με άλλα λόγια, θέλουν το νέο σύνορο του Ισραήλ προς τα παλαιοιστινικά εδάφη να είναι το τεί-

2. Η συνέντευξη του Χόρχε Λουΐς Βερμούδες, εργάτης της Fasinpatt που επισκέφτηκε τη χώρα μας προσκελλημένος του 15ου Αντιραπτοσιτικού Φεστιβάλ, τον περασμένο Ιούλη, δημοσιεύεται στο Δελτίο Θυελλής No 27, διμηνιαία έκδοση του Δικτύου για τα Πολιτικά Κοινωνικά Δικαιώματα.

3. «FASINPAT: Ενα εργοστάσιο που ανήκει στο λαό». Αρθρο της Marie Trigona στο <http://www.zcom-communications.org/fasinpatt-a-factory-that-belongs-to-the-people-by-marie-trigona>, 4/9/2009.

4. «Αργεντίνικο εργοστάσιο στα χέρια των εργατών: Fasinpatt που κοντά στον μόνιμο εργατικό έλεγχο». Αρθρο της Marie Trigona, στο Upsilonworld (site που ενημερώνει γύρω από τα κινήματα στην Λατινική Αμερική), 26/5/2009 (<http://upsidedownworld.org/main/content/view/1875/32/>).

5. «Μισθολογικές αυξήσεις 43%, ενώ οι εργάτες της Αργεντινής λένε ότι ο πληθωρισμός είναι τριπλάσιος από το κυβερνητικό ποσοστό». Bloomberg, 16/6/2010.

6. «Αργεντίνικο εργοστάσιο κερδίζει νομική μάχη: Η Fasinpatt-Zanon ανήκει στο λαό». Αρθρο της Marie Trigona στο <http://upsidedownworld.org/main/content/view/2052/32/>, 13/8/2009. Σύμφωνα με το άρθρο το «Λαϊκό κίνημα του Νεούκεν» (Movimiento Popular Neuquino - MPN), που ελέγχει το κοινοβούλιο, είναι δεξιό και για χρόνια αντίθετο με την κολεκτίβα.

7. «Αργ

KONTAKT

στη Βαρβαρότητα

να τους χαράτσια στη λαϊκή κατανάλωση. Άλλωστε, έχουμε το παράδειγμα του 2010, που ο τομέας των εσδόνων ναιύγησε. Πώς θα μαζέψουν περισσότερα λεφτά το 2011, όταν η οικονομία θα βρίσκεται σε βαθύτερη «ύφεση» και οι λεγόμενοι μικρομεσαίοι θα έχουν χτυπήσει μπιελα;

Αυτό δεν αφορά μόνο τα νέα μέτρα, αλλά και τα ήδη προγραμματισμένα από το Μνημόνιο. Πώς θα μαζεψουν περισσότερο ΦΠΑ το 2011, όταν το σχέδιο τους νωρίγησε το 2010, επειδή η αγορά «κάθησε», επειδή ο κόσμος προσπαθεί να φωνίσει χωρίς ΦΠΑ, επειδή μικρέμποροι και επαγγελματίες, που αντιμε-

τωπίζουν το φάσμα του λουκέτου, προτιμούν να μη καταβάλλουν το ΦΠΑ, μπας και αντέξουν λίγο ακόμα;

Αρκεί να αναφέρουμε μόνο μερικά στοιχεία: τα έσοδα της ΕΘΕΛ προϋπολογίζεται να αυξηθούν κατά 99,6%! Του ΗΣΑΠ κατά 60,2%! Του ΗΛ-ΠΑΠ κατά 77,4%! Της ΤΡΑΙ-ΝΟΣΕ κατά 62,4%! Δεν χρειάζεται πολλή σκέψη για να καταλάβουμε ότι μιλούν για διπλασιασμό (σχεδόν) της τιμής των εισιτηρίων. Προσέξτε, οι αυξήσεις αυτές αφορούν μόνο τα έσοδα, όχι άλλα μεγέθη, και ξέρουμε καλά

πως τα έσδα τους είναι σχεδόν αποκλειστικά από τα εισιτήρια (η διαφρίμιση αντιπροσωπεύει πολύ μικρό ποσοστό).

Αναφέραμε το παράδειγμα των δημόσιων μέσων μαζικής μεταφοράς για να φανεί καθαρά ότι οι εργαζόμενοι θα αναγκαστούν να βάλλουν πολύ βαθιά το χέρι στην τσέπη, για μια σειρά κοινωνικές υπηρεσίες. Από τους παιδικούς σταθμούς μέχρι τα εισιτήρια. Από τα διόδια μέχρι τα νοσοκομεία και γενικότερα τις υπηρεσίες υγείας. Εκτός αυτών, είναι βέβαιο ότι το περιβόλιτο «κράτος πρόνοιας» θα εξαθλιώθει εντελώς. Γιατί πρέπει να υπολογίσουμε και

τους νέους, «καλλικρατικούς» δήμους, από τους οποίους θα κόβουν κάθε χρόνο 500 εκατ. ευρώ, πέρα απ' αυτά που έχουν ήδη κόψει. Η μέσης καπιταλιστικής ανάπτυξης Ελλάδα θα θυμίζει πολύ σύντομα τοικοδομική χώρα.

Υπάρχουν, βέβαια, πολλά ακόμη ζητήματα, που δεν χωρούσαν στο πλαίσιο αυτής της πρώτης προσέγγισης. Θα επανέλθουμε στα επόμενα φύλλα της «Κ». Προς το παρόν προσπαθήσουμε να δείξουμε την ουσία. Οι δηλαδή αυτός ο προϋπολογισμός μας σπρώχνει πιο βαθιά στη βαρ-βαρότητα, φέρνει φτώχεια, χαράτσια και ανεργία.

Ο λαγός και το λιοντάρι

Το ανέκδοτο με το λαγό και το λιοντάρι το γνωρίζετε ασφαλώς. Στη θέση του λαγού, που έλεγε πολλά και διάφορα πίσω από την πλάτη του λιονταριού, όταν όμως το ειδε μπροστά του και άκουσε το «τι νέα λαγέ», απάντησε έντρομος «λέμε και καμιά μαλακία για να περνά η ώρα», βρίσκεται ο Γ. Παπανδρέου, ο οποίος θυμίζει έντονα τον αντιπρόεδρό του. Ο Πάγκαλος με το απύλωτο στόμα είχε χαρακτηρίσει κάποτε τη Γερμανία «γίγαντα με μιαλό νάνου» κι όταν άστραψε και βρόντηξε ο τότε καγκελάριος Χέλμουτ Κολ, ο Ανδρέας Παπανδρέου υποχρέωσε τον υπουργό του να ζητήσει ταπεινά συγνώμη.

Ο Γ. Παπανδρέου δεν χρειάστηκε να ζητήσει συγνώμη ευθέως, όπως ο Πάγκαλος, έκανε όμως γαργάρα τις αντιγερμανικές κορόνες που ξεστόμισε από το βήμα της Σοσιαλιστικής Διεθνούς στο Παρίσι, ενώ ο Πεταλωτής ανέλαβε να στελει το μήνυμα, με το ύφος του λαογύ: «Δεν υφίσταται κανένα ζήτημα ελληνογερμανικής διαμάχης». Και επί της ουσίας: «Η Ελλάδα δεν έχει αντίρρηση, ως προς αυτό (σ.σ. τη συμμετοχή ιδιωτών και τραπεζών στο μηχανισμό «στήριξης»). Η αντίθεση εκφράστηκε, ως προς τον τρόπο με τον οποίο η Γερμανία πρότεινε τη συμμετοχή των ιδιωτών σε αυτόν τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης. Και επειδή θα εξειδικευθεί πάνω θα συμμετέχουν ιδιώτες, ούτως ή άλλως θα είναι αντικείμενο συζήτησης».

Οπως όλοι θυμόμαστε, στην τελευταία σύνοδο κορυφής της ΕΕ ο Παπανδρέου είχε συμφωνήσει στη δημιουργία του μηχανισμού «στήριξης», όπως ακριβώς προβλεπόταν στο γερμανογαλλικό σχέδιο. Προς τι τότε οι παριζιάνικες κορόνες; Για να «καταναλωθούν» από το πόπτολο στην Ελλάδα, προσφανώς. Ισως να του ζητήθηκε και από τον Σαρκοζί, ο οποίος ναι μεν έχει κιείσει συμφωνία με τη Μέρκελ, όμως πιέζεται από το λόμπι των γαλλικών τραπεζών να υψώσει τεχνός ανάσχεσης στη γερμανική επιθετικότητα, πετυχαίνοντας μια χρονική μετάθεση του σχεδίου για ελεγχόμενη χρεοκοπία με «κούρεμα» των ομολόγων. Βλέπετε, οι γαλλικές τράπεζες είναι ιδιαίτερα εκτεθειμένες στα ομόλογα των PIIGS, σε αντίθεση με τις γερμανικές. Σε κάθε περίπτωση, ο Γιωργάκης ενήργησε σαν λαός, γ' αιυτό και στη σιγένεια κάθησε στην άποροτά στο λιοντάρι

Η Μέρκελ εξαπέλυσε μύδρους από το βήμα του συνέδριου των Χριστιανοδημοκρατών. Ο Σόιμπλε έκανε μια περιφρονητική δήλωση, αντιμετωπίζοντας την Ελλάδα σαν αποκιά. Και ο αυστριακός υπουργός Οικονομικών, ενεργώντας κατ' εντολήν της Γερμανίας, δήλωσε ότι η Αυστρία δεν πρόκειται να καταβάλει τη συμμετοχή της στην τρίτη δόση του δανείου προς την Ελλάδα, γιατί η ελληνική κυβέρνηση δεν είναι συνεπής προς το Μνημόνιο.

Η συνέχεια παίχτηκε στις Βρυξέλλες, όπου ο Παπακωνσταντίνου πέρασε ένα εφιαλτικό απόγευμα. Καταρχάς, έφαγε πόρτα στο αίτημα για επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των δανείων. Ενώ ο Παπανδρέου από το Παρίσι δήλωνε ότι «η συζήτηση για την επιμήκυνση της αποπληρωμής, θα μπορούσε να γίνει σύντομα» και ανακοίνωνε τη στήριξη του Σαρκοζί («είναι θετικός στο θέμα της επιμήκυνσης της αποπληρωμής των δανείων της τρόικας»), η Λαγκάρντ με τους υπόλοιπους υπουργούς του Eurogroup αρνήθηκε και να συζητήσει το θέμα (αυτή είναι η μοίρα των λογών)! Δεύτερο, τον υποχρέωσαν να βάλει στο 2011 όλη τη «διόρθωση» από την αναθεώρηση των στοιχείων που έκανε η Eurostat, συν την υστέρηση του 2010, μη αποδεχόμενοι το αίτημα για κατανομή του ποσού στην τριετία 2011-2013, όπως ζητούσε η ελληνική κυβέρνηση. Τρίτο, τον υποχρέωσαν να κάνει μια αικόνη ταπεινωτική δήλωση: «Ξεκίνασμε από υψηλότερο σημείο στο 2010. Θα σεβαστούμε απόλυτα τους στόχους του 2011 και σκοπεύουμε να πάρουμε οποιαδήποτε μέτρα είναι απαραίτητα!» Στο φινάλε, για να τον εξευτελίσουν ακόμη περισσότερο, εξέδωσαν και ανακοίνωση του Eurogroup (πρόγμα που δεν συνθίζεται), που έλεγε τα εξής: «Η ευρωζώνη καλωσορίζει την αποφασιστικότητα της ελληνικής κυβέρνησης να πάρει επιπλέον μέτρα στον προϋπολογισμό του 2011, ώστε να πετύχει το στόχο - μείωση του ελλείμματος στα 17 δισ. ευρώ τον επόμενο χρόνο. Η κυβέρνηση εξετάζει τις λεπτομέρειες αυτών των επιπλέον μέτρων που θα εφαρμοστούν στον προϋπολογισμό του 2011, καθώς και στο επανεξεταζόμενο Μηνημόνιο. Θέλουμε να υπογραφμόσουμε την ανάγκη για περισσότερες μειώσεις δημόσιων δαπανών, καθώς και την εμβάθυνση και τοχύτερη μεταβολή των διαφθωτικών μεταρρυθμίσεων στους τομείς της φορολογίας, της αγοράς εργασίας, της επιχειρηματικότητας, της δημόσιας υγείας και της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης».

Η συνέχεια αποτυπώθηκε στον προϋπολογισμό.

Με εγκυκλίους του αέρα εξαπατούν τις εργαζόμενες μητέρες

Είχαμε προβλέψει ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας θα αναγκάστει να καταθέσει νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, προκειμένου να λειτουργήσουν οι δύο αντιασφαλιστικοί νόμοι 3863 και 3865 του 2010, με τους οποίους καταργείται η κοινωνική ασφάλιση. Αυτοί οι νόμοι δεν μπορούν να λειτουργήσουν, γιατί είναι φορτωμένοι με αλληλουσγκρουόμενες διατάξεις, τόσο στο εσωτερικό τους όσο και μεταξύ τους. Το καλοκαίρι, με άρθρα στην «Κόντρα» είχαμε καταγράψει όλες αυτές τις συγκρουόμενες διατάξεις. Είχαμε γράψει ότι το νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο θα δημοσιοποιείται προς τα τέλη Σεπτέμβρη του 2010. Τελικά, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας (βασικά ο αναπληρωτής υπουργός Γ. Κουτρουμάνης) αποφάσισε ν' αλλάξει την τακτική και αντί να καταθέσει καινούργιο νομοσχέδιο βγάζει σειρά εγκυκλίων, με τις οποίες προσπαθεί να ξεπεράσει τις συγκρουόμενες διατάξεις των αντιασφαλιστικών νόμων.

Οι κεντρικές υπηρεσίες των υπουργείων, μετά την ψήφιση νόμων, εκδίδουν εφαρμοστικές εγκυλίους για όλες τις διοιτάξεις τους και όχι μόνο για μερικές απ' αυτές. Τις εγκυλίους αυτές υπογράφουν οι ίδιοι οι υπουργοί ή οι αναπληρωτές υπουργοί, στην περίπτωση που αυτοί έχουν τις απαραίτητες αρμοδιότητες. Ο Γ. Κουτρουμάνης, προκειμένου να ξεπεράσει τα προβλήματα που προσαναφέρομε, έβαλε μπροστά από τις αρχές Αυγούστου στη φάμπτικα να βγάζει συνέχεια εγκυλίους για μεμονωμένα άρθρα του συγκεκριμένου νόμου 3863/2010.

Αυτή η πρακτική του Γ. Κουτρουμάνη, να βγάζει δηλαδή εγκυλίους με τις οποίες εισάγονται διατάξεις που δεν προβλέπονται από τον νόμο 3863/2010, δεν τον βοήθησε να ξεπεράσει τα προβλήματα που δημιουργούνται με τις αλληλουσιγκρουμένες διατάξεις. Μετά από δύο μήνες περίπου, συγκεκριμένα στις 23 Σεπτεμβρίου του 2010, αντέδρασαν οι υπηρεσιακοί παράχοντες της Διεύθυνσης Παροχών του ΙΚΑ, που έστειλαν στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων έγγραφο με αρκετά ερωτήματα που προκύπτουν μόνο από την εφαρμογή του άρθρου 10 του νόμου 3863. Το έγγραφο αυτό (με αριθμό πρωτοκόλλου Σ40/92/23/9/2010) υπογράφεται από τον Γενικό Διευθυντή Ασφολιστικών Υπηρεσιών Δ. Αβελλά.

τών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και προσωπικά ο Γ. Κουτρουμάνης χρειάστηκαν ένα διάστημα 39 ημερών προκειμένου να απαντήσουν σ' ένα μόνο ερώτημα! Συγκεκριμένα εξέδωσαν την εγκύκλιο, (με αριθμό πρωτοκόλλου Φ80000/24506/18543/1-11-2010), που την υπογράφει ο Γ. Κουτρουμάνης και αφορά το ζήτημα της θεμελίωσης του δικαιώματος συνταξιοδότησης των γυναικών με ανγλικά παιδιά, οι οποίες μέχρι τις 31/12/2010 είχαν 5.500 ένσημα και ανγλικό παιδί. Στο σημείο αυτό είμαστε υποχρεωμένοι να εκθέσουμε καταρχάς τι ίσχυε και τι εξακολουθεί να ισχύει και μετά την ψήφιση των δύο αντιασφαλιστικών νόμων, όσον αφορά το δικαίωμα της θεμελίωσης της σύνταξης γενικά.

Τι ίσχυε πριν την ψήφιση των τελευταίων ανποικιλοτικών νόμων; Στο δημόσιο οι εργαζόμενοι (άνδρες ή γυναίκες) θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μόνο αν έχουν τα απαιτούμενα χρόνια ασφάλισης και θ' αρχίσουν να παίρνουν την σύνταξη όταν συμπληρώσουν και το όριο ηλικίας. Για παράδειγμα, οι γυναίκες που έχουν προσληφθεί μέχρι τις 31/12/1992 και δεν έχουν ανήλικα παιδιά θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά από 25 χρόνια και θ' αρχίσουν να παίρνουν τη σύνταξη όταν γίνουν 60 χρονών. Ενώ οι γυναίκες με ανήλικα παιδιά θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με 5.500 ημέρες εργασίας και θ' αρχίσουν να παίρνουν πλήρη σύνταξη με όριο ηλικίας τα 55 χρόνια.

Για τους ασφαλιζόμενους στο ΙΚΑ δεν ισχύει το ίδιο. Οι εργαζόμενοι (άνδρες, γυναίκες και σ' όλες τις περιπτώσεις) θεμελιώνουν δικαιώματα σύνταξης μόνο εάν ταυτόχρονα συμπληρώνουν τόσο τα απαιτούμενα χρόνια ασφάλισης, δύο και το δρίο ηλικίας! Για παράδειγμα, μια γυναίκα με ανήλικο παιδί που ασφαλίζεται στο ΙΚΑ θεμελιώνει δικαιώματα σύνταξης όταν έχει ταυτόχρονα 5.500 έν-

Το ίδιο εξακολουθεί να ισχύει και μετά την ψήφιση τόσου του αντεργατικού νόμου 3847/2010 (με τον οποίο πετυχότανται τα δώρα Πλάσχα, Χριστουγέννων και Επιδόματος Αδείας) όσο και του αντιασφαλιστικού νόμου 3863/2010. Με μόνη όμως τη διαφορά, ότι οι εργαζόμενοι στο δημόσιο και οι ασφαλισμένοι στα λεγόμενα Ειδικά Ταμεία εξακολουθούν να θεμελιώνουν το δικαίωμα σύνταξης μό-

νο εφόσον έχουν συμπληρώσει τα απαιτούμενα χρόνια αισφάλισης μέχρι τις 31/12/2010.

Οπως αναφέραμε παραπάνω, ο Γ.Κουτσουρμάνης έβγαλε την εγκύλιο με Αριθμό Πρωτοκόλλου Φ80000/24506/1853/1.11.10, στην οποία αναφέρει, ότι ούσες γυναικες έχουν 5.500 ένσημα και ανγλικα παιδιά μέχρι τις 31/12/2010 **θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης** και όταν συμπληρώσουν (ενοούεται μετά το 2010) τα 55 χρόνια, **θα πάρουν πλήρη σύνταξη στα 55 και μειούμενη στα 50**, ανεξάρτητα από το γεγονός, ότι από το 2011 αυξάνεται το όριο ηλικίας και μετά από τρία χρόνια γίνεται 65.

Μετά από τέσσερις μέρες, η Διεύθυνση Παροχών του ΙΚΑ (που, όπως προαναφέραμε, έθεσε στις 23 Σεπτεμβρίου τα ερωτήματα στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων), έβγαλε δική της εγκύλιο, με την οποία υιοθετεί με την εγκύλιο του Γ. Κουτρουμάνη, αλλά αισθάνεται την ανάγκη να τη συνοδεύσει με συνημμένο υπόδειγμα, το οποίο θα χορηγείται υπογεγραμμένο στις μητέρες που θα σπεύδουν στις υπηρεσίες του ΙΚΑ να πάρουν βεβαίωση απ' αυτές προκειμένου να διασφαλίσουν το δικαίωμα συνταξιοδότησης. Οι υπηρεσιακοί πάραχοντες της Διεύθυνσης Παροχών του ΙΚΑ κατέφυγαν σ' αυτή τη λύση, γιατί έχουν τη θέση (όπως τη διατύπωσαν στο έγγραφο με τα ερωτήματα), ότι το δικαίωμα συνταξιοδότησης θεμελιώνεται όταν συντρέχουν τόσο τα χρόνια ασφάλισης όσο και το όριο ηλικίας και γιατί θεωρούν ότι έτοι μολύπτεται το κενό του νόμου. Κενό που ακρίνει αικανύντες δεκάδες χιλιάδες γυναικών με ανήλικα παιδιά που ασφαλίζονται στο ΙΚΑ.

Οι αυτογραφειοκράτες της ΓΣΕΕ σιωπούν και ακρήνουν ελεύθερο τον Κουτρουμάνη να καταδημογγεί τους εργαζόμενους. Κατά την άποψή μας, το ταξικό εργατικό κίνημα πρέπει να υποχρεώσει τον Γ. Κουτρουμάνη και την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να νομοθετήσουν αυτή τη ρύθμιση και να καταργήσουν τη διαφοροποίηση στο δικαίωμα θεμελίωσης σύνταξης ανάμεσα στους εργαζόμενους του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα. Αυτό είναι ένα από τα ελάχιστα δικαιώματα, που μπορεί μεν να μην αλλάζει τη φύση των αντιασφαλιστικών νόμων 3863 και 3865 του 2010, αλλά είναι απαραίτητο να κατοχυρωθεί άμεσα.

■ Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

Απέραντο σκανδαλοτροφείο

Την περασμένη Κυριακή, η εφημερίδα «Πρώτο Θέμα» είχε ολοσέλιδο δημοσίευμα σ' ένα ακόμα σκάνδαλο διαπλοκής στο υπουργείο της Τ. Μπιρμπίλη. Υπό τον τίτλο «Γοποθέτηση σκανδαλού στον Οργανισμό Ανακύκλωσης – Τον διόρισε η Τίνα για να ελέγχει τον εαυτό του!», αναφερόταν στον Γιάννη Ραζή, γενικό διευθυντή της «Ελληνικής Εταιρίας Αξιοποίησης Ανακύκλωσης ΑΕ», μιας ιδιωτικής εταιρίας, τον οποίο η Μπιρμπίλη διόρισε ως αναπληρωματικό μέλος στο διοικητικό συμβούλιο του κρατικού Εθνικού Οργανισμού Εναλλακτικής Διοχείρισης Συσκευασιών και Άλλων Προϊόντων (ΕΟΔΣΑΠ). Μάλιστα, τον διόρισε όχι ως εκπρόσωπο κάποιου φρέα, αλλά ως εκπρόσωπο του υπουργείου.

Σύμφωνα με το δημοσίευμα, η εταιρία του Ραζή από το 2003 μέχρι το 2009 έχει δισχειριστεί περισσότερα από 186 εκατ. ευρώ και είναι σκάνδαλο να το ποποθετείται στο ΔΣ ενός κρατικού φρέα που θα ελέγχει τις εταιρίες που δραστηριοποιούνται στη μητίνα της ανακύκλωσης, μεταξύ των οποίων είναι και η δική του. Χωρίς καθόλου να παραβλέπουμε τον ανταγωνισμό συμφερόντων (η εταιρία του Ραζή έχει εκλεκτές σχέσεις με τον όμιλο Αλαφούζου, με τον οποίο συνεργάζεται σε διάφορες μητίνες συγκέντρωσης παλιών συσκευών, μητίνες που καλύπτονται με περιβαλλοντική χρυσόσκονη), πρέπει να σημειώσουμε ότι το δημοσίευμα χτυπά κέντρο. Εστω και επιλεκτικά. Λέμε επι-

λεκτικά, γιατί δεν είναι η πρώτη φορά που η Μπιρμπίλη αποκαλύπτει εκλεκτικές συγγένειες με καπιταλιστή, στον οποίο αναθέτει θεσμικό ρόλο. Η διαπλοκή στο εν λόγω υπουργείο πάει σύνεφο, όπως και γενικότερα στο περιβάλλον της οικογένειας Παπανδρέου, στο οποίο ανήκει και η Μπιρμπίλη. Δεν ειδαμε, όμως, καμιά από τις μεγάλες σημασίες να δίνει την παραμικρή σημασία στις δικές μας αποκαλύψεις για το ρόλο του μυστικού σύμβουλου της Μπιρμπίλη, καπιταλιστή-μελετήτη Ν. Χλύκα, ο οποίος χαράζει όλη τη δασική πολιτική του υπουργείου, ερήμην των υπηρεσιακών παραγόντων και σε βάρος των δασών της χώρας.

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε πάλι σ' αυτό το θέμα, αναφερόμενοι σε δημοσίευμα της εφημερίδας «Κεφάλαιο» (φύλλο της 30.10.2010), που αναφερόταν στον Χλύκα και σε μερικές πτυχές της πολυσχιδίους του δράσης στο υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Σ' αυτό το δημοσίευμα φιλοξενούνταν και απαντήσεις του Ν. Χλύκα σε ερωτήματα της εφημερίδας. Παραδεχόταν ότι υπήρξε ο συντάκτης της εισηγητικής έκθεσης του νομοσχεδίου για τα καμένα της Αττικής (ήδη νόμος 3818/2010), όμως αυτό το έκανε «στο πλαίσιο της διαβούλευσης». Για ξεκάρφωμα, δε, ισχυρίζοταν ότι «Επί υπουργίας Τ. Μπιρμπίλη δεν έχω πάρει κανένα έργο. Αντίθετα, επί Γ. Σουφλία, μου είχαν ανατεθεί έργα αξίας εκαποτμυρίων ευρώ».

Ψάξαμε καλά το θέμα και είμαστε σε θέση να πούμε, ότι ο μυστικού σύμβουλος της Μπιρμπίλη **λέει ψέματα** και στα δύο.

Στις 25.10.2009, η Μπιρμπίλη εξέδωσε δελτίο Τύπου στο οποίο ανακοίνωνε ότι την επομένη το μεσημέρι θα συναντιστούν με μια σειρά φορείς για να τους παρουσιάσει το Σχέδιο Νόμου για τα καμένα της Αττικής και να ζητήσει τα σχόλιά τους. Η συνάντηση έγινε και το νομοσχέδιο ήταν έτοιμο, μαζί με την εισηγητική του έκθεση, που αποδειγμένα συνέταξε ο Χλύκας (άφορε το ηλεκτρονικό του ίνος στο σχετικό αρχείο που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του υπουργείου). Τις επόμενες μέρες, οι φορείς κατέθεσαν τις απόψεις τους. Η Πανελλήνια Ενώση Δασολόγων στις 30.10.09, το ΤΕΕ στις 4.11.09, η ΠΕΔΔΥ στις 30.10.09, το WWF επίσης (δεν υπάρχει ακριβής ημερομηνία, αλλά αρ. πρωτ. 563/2009). Ο μόνος φορέας που δεν κατέθεσε υπόμνημα με τις απόψεις του ήταν ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Μελετητών Γεωτεχνικών, με πρόεδρο τον Ν. Χλύκα! Απολύτως λογικό, αν αναλογιστούμε ότι ο Χλύκας είχε ήδη συντάξει το νομοσχέδιο και την εισηγητική του έκθεση! Τώρα λέει ψέματα, ότι τάχα κατέθεσε έγγραφο στο πλαίσιο της διαβούλευσης, για να κρύψει την παρόντη σχέση του με την υπουργό. Και μυστικού σύμβουλος της Μπιρμπίλη είναι και

δουλειές παίρνει. Να του θυμίσουμε ότι λίγες μέρες πριν τις δηλώσεις του στο «Κεφάλαιο», στις 21.10.2010, κατακυρώθηκε υπέρ της εταιρίας του (σε σύμπραξη με άλλη εταιρία) η εκπόνηση του έργου «Μελέτη έργων Ορεινής Υδρονομίας χειμάρρων Μπογδάνα-Κολχικού λεκάνης Κορώνειος» (απόδραση ΔΔ3206 της Διεύθυνσης Δασών Θεσσαλονίκης). Οπι υπέβαλε εκδήλωση ενδιαφέροντος για τη σύμβαση Δ3-02 (κατάρτιση δασικού χάρτη στην Αττική), προκτιμώμενης αφοίβης 721.441 ευρώ. Η προσφορά του Ν. Χλύκα (και άλλων έξι εταιριών) προκύπτει από το έγγραφο 1025314/26.8.2010 της «Κτηματολόγιο ΑΕ». Ο διαγωνισμός αυτός προκρύχτηκε στις 28.6.10, επί υπουργίας Μπιρμπίλη δηλαδή. Το Σεπτέμβρη του 2010, ο Ν. Χλύκας παρέδωσε τους δασικούς χάρτες που είχε αναλάβει επί Σουφλία. Η «Κτηματολόγιο ΑΕ» έσπευσε να εφαρμόσει το νέο νόμο για τους δασικούς χάρτες και πρότεινε να δώσει στον Χλύκα το έργο της διόρθωσης και συμπλήρωσης των δασικών χαρτών για έξι δήμους. Μεσολάβησε, όμως, το δημοσίευμα του «Κεφαλαίου», οπότε σε σύσκεψη που έγινε τρεις μέρες μετά (2.11.2010) ο Χλύκας πρότεινε να μοιραστεί το έργο σε έξι εταιρίες, μεταξύ των οποίων και η δική του. Αναγκάστηκε να το ποιξει «λαρτζ» και όχι μοναχοφόρης, αλλά είναι μέσα στο έργο. Η απάντηση της «Κτηματολόγιο ΑΕ» αναφένεται.

Γιατί, λοιπόν, λέει ψέματα ότι δεν πήρε δουλειές ο Χλύκας;

Τήματα σε άλλες χώρες. Τώρα, αν είναι δημόσια και δεν τους παρέχει χρηματοδότηση τη κυβέρνηση, δε μας νοιάζει, ας γίνουν ιδιωτικά, ακόμα καλύτερα, γιατί θα έχουν και λιγότερες αναστολές στη σύνδεση τους με τον καπιταλιστικό περίγραμμο!

Θα είμαστε αιφελείς, βέβαια, αν υποστηρίζαμε ότι τα πανεπιστήμια που βρίσκονται ψηλά στην κοτάταξη είναι εκεί μόνο επειδή είναι δημοφιλή και έχουν τις κατάλληλες γνωριμίες... Σαφώς και παρέχουν σπουδές υψηλής ποιότητας. Άλλα τι κόστος έχουν αυτές οι σπουδές; Σε ποιους απευθύνονται; Σε παιδιά από τα φτωχολαϊκά στρώματα ή μόνο σε μια ελίτ από τους κόλπους της αστικής τάξης;

Το κόστος είναι απαγορευτικό. Οταν ένα ιδρυμα ζητά χιλιάδες ευρώ για ένα μόνο μάθημα το χρόνο, σίγουρα θα έχει από πολύ κοντά τους σπουδαστές του, θα προσλάβει τους καλύτερους καθηγητές, θα δώσει μάχη ώστε οι απόφοιτοί του ν' αναδειχθούν σε

διαγωνισμούς, θα προσελκύσει παιδιά πλούσιων οικογενειών απ' όλο τον κόσμο και ο καθένας που θα πάρει πτυχίο θα έχει ήδη δουλειά σε κάποια πολυεθνική (αν ο μπαμπάς του ή η μαμά του δεν είναι μεγαλομετοχος ή golden boy αυτής της πολυεθνικής).

Αυτό που πρέπει να γίνει αντιληπτό είναι ότι τα πανεπιστήμια που βρίσκονται ψηλά στην κοτάταξη είναι εκεί μόνο επειδή είναι δημοφιλή και έχουν τις κατάλληλες γνωριμίες... Σαφώς και παρέχουν σπουδές υψηλής ποιότητας. Άλλα τι κόστος έχουν αυτές οι σπουδές; Σε ποιους απευθύνονται; Σε παιδιά από τα φτωχολαϊκά στρώματα ή μόνο σε μια ελίτ από τους κόλπους της αστικής τάξης;

Προ καιρού, δημοσίευτηκε στην «Κ»* μια αποκαλυπτική έρευνα για την τριτοβάθμια εκ-

παιδευση στις ΗΠΑ, ένα σύστημα το οποίο, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ενώσης, αποτελεί «πρότυπο», ενώ από τις εξαιρετικές της κυβέρνησης και τη φιλολογία των ΜΜΕ φαίνεται πως πρότυπο αποτελεί και για την Ελλάδα (η ξενοδούλεια και ειδικά η αμερικανοδουλεία αποτελεί εδώ και δεκαετίες, από την προτοχή του Πιούριφόρι και του «στρατηγή, ιδιού τη στρατός σας», ιδιού των πολιτικών και ιδεολογικών «αρχόντων» της Φωροκώσταινας).

Αν δεν υπάρξει αντίσταση, η αμερικανοποίηση της ελληνικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δε θα οργήσει καθόλου.

Θ.Χ.

Ως πηγές χρηματοποιήθηκαν οι ιστοσελίδες της ARWU και της QS καθώς και το <http://rankingwatch.blogspot.com/>

* Η σκληρή «ανταγωνιστικότητα» των αμερικανικών πανεπιστημάτων, «Κόντρα», αρ. φύλλου 615, 9.10.10 (http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=6294&cat_id=20&pos=2&issue_id=197).

■ Πιο άγρια η τοκογλυφία

Στο εξοργιστικά τοκογλυφικό ύψος του 4,10% έφτασε το επιπτόκιο των τρίμηνων εντόκων γραφματίων του ελληνικού δημόσιου στη δημοπρασία της περιοδικής Τρίτης. Στην προηγούμενη δημοπρασία, που έγινε στις 19 Οκτωβρίου, το επιπτόκιο ήταν 3,75%. Μιλάμε, δηλαδή, για μια αύξηση της τάξης του 35% μέσα σ' ένα μήνα!

Για την ιστορία αναφέρουμε ότι τον Οκτώβρη η κυβέρνηση είχε δανειστεί 1,17 δισ. ευρώ, ενώ στ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιδισμός να παραμένει άπωτος ο καπιταλισμός...

Αίσιο πέρας είχε η εκλογική περιπέτεια για τη χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας. Και βέβαια δεν αναφερόμαστε στη «Λαϊκή Συσπείρωση» και στον «μέγα σκοπό που επετεύχθη», όπως δήλωσε επαρχιώτης δημοτικός σύμβουλος στα άμοιρα αυτά μας. Άλλα στο γεγονός ότι ο ελέως θεού μονάρχης Γοδεφρείδος Αρχιδιάκονος του Πλιάστικου (ΓΑΠ) και βαρβαριστή Gottfried ή Godfrey Archdeacon of Pillage (GAP), απέσυρε τις απειλές κατά του αρχηστεπώνυμου ποιμένου του και δεν θέλει νέες κάλπες ούτε νέους κάλπηδες. Η ανάδειξη αρχόντων με δέκα και είκοσι τοις εκατό –τόσο βγαίνει αν αφαιρέστε την αποχή, τα λευκάκυρα και κάνετε τις απλές αναγγείς– καθησύχασε τον πολυχρονεμένο μαραθωνόδρομό.

Παράλληλα, νέες σελίδες δόξας ανοίγονται μετά την ήττα της υψηλής πύλης του Ομέρ Πριόνη στο honey της Γραβιάς, αλλά και αυτή του οινοποιού-καπιταλιστή με ανδρώπινο πρόσωπο της βόρειας επαρχίας της Μπανανίας, που «δανάτω δάνατον πατήσας» (αναφέρομαι στο «όσο ζω δεν θα δεις δημαρχία») δα απολαύσει το νέο δημαρχείο με τις εκατοντάδες δέσεις parking και δέα προς τον κόλπο Προσαράξεων (ηρώην Θερμαϊκού). Τώρα δα μου πείτε «γιατί μωρή Κοκκινοσκουφίτσα μιλάς like that?». Γιατί ο προσαράξεις πλοίων είναι σύνηθες και παλιό φαινόμενο, άσχετα αν οι αμνήμονες και ανιστόρητοι καρεκλοκένταυροι, θεοδήρες και άλλα αντιπαθέστατα τρωκτικά έχουν την τάση να παρουσιάζουν κάθε τι σαν νέο ή «μεμονωμένο περιστατικό». Από τις δεκάδες προσαράξεις που έχουν γίνει μέσα στα χρόνια στον «μπάτε σκύλοι αλέστε» ερυθροφώπιστο κόλπο της ερωτικής πληγής φτωχομάνιας νυφούλας του Θερμαϊκού, καταγράφουμε μία με ιδιαίτερο ενδιαφέρον: Ήταν 26 Οκτωβρίου του 1931 και τίποτε δεν προμήνυε ακόμη την γέννηση των Παπαγεωργίου - Ζωμάδη, όταν το δωρητικό «Αθέρωφ» προσάραξε στα αβαθή του Καραμπουρνού. Το δρυλικό πλοίο μετέφερε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στη Θεσσαλονίκη. Λιγότερο από δέκα μέρες αργότερα –στις 4 Νοεμβρίου– παραιτήθηκε λόγω αυτής της προσάραξης ο υπουργός Ναυτικών και αντικαπαστάθηκε ο αρχηγός του στόλου. Επίαμε, ο Θερμαϊκός είναι Γ.Α.Π. (Γεμάτος Από Προσαράξεις)...

Συμπληρώνεται μισός αιώνας από τις 22 Νοέμβρη του 1960. Εκείνη την ημέρα ο υφυπουργός Οικισμού Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης κατηγορείται ότι χρησιμοποιούσε ψευδών στον τηλεφωνικό κατάλογο την ανύπαρκτη γι' αυτόν ιδιότητα του δικηγόρου. Κατηγορήθηκε επίσης ότι η οικογένειά του καλλιεργεί χασίς στο αγρόκτημά της και ότι υπό την προστασία του ίδιου και του αδελφού του λειτουργούν ρουλέτες. Όλα αυτά έφεραν την παραίτηση του Εμμανουήλ Κεφαλογιάννη, όχι όμως και το τέλος κάποιων συνθηδειών άρρηκτα συνδεδεμένων με τις αρχές από τις οποίες διαπινέονται οι «κλητοί και εκλεκτοί»...

Εβδομάδα έντονης αστυνομικής δραστηριότητας μέσα στα χρόνια αυτή που διανύουμε και παραδέουμε ούτε ένα ούτε δύο, αλλά πέντε περιστατικά: Στις 20.11.1991 γίνεται η περιβόλητη συμπλοκή μεταξύ αστυνομικών και τεσσάρων αγνώστων, στα Σεπόλια. Οι οπλοφόροι κατάφεραν να διαφύγουν αφού αντάλλαξαν πυροβολισμούς με τους αστυνομικούς, χρησιμοποιώντας μάλιστα και χειροβομβίδες. Από τους πυροβολισμούς και τα δραύσματα τραυματίστηκαν τέσσερις αστυνομικοί, εκ των οποίων οι δύο σιδαρά, ενώ τη συνέχεια τη γνωρίζετε οι περισσότεροι. Στις 21.11.2001 ο αστυφύλακας Γιάννης Ριζόπουλος δολοφονεί στην πλατεία Αμερικής τον 20χρονο Gentjan Celniku, μετανάστη από την Αλβανία. Στις 21.11.2006 ένας μετανάστης από το Μαγκρέμπ θαγίανε νεκρός μετά από κράτηση στο αστυνομικό τμήμα της Ομονοίας. Στις 22.11.1996 σε επιχείρηση της ΕΛΑΣ έχω από τη Λιβαδειά για τον εντοπισμό φυγόδικου για φόνο, ο 32χρονος αστυφύλακας Δημήτρης Τρίμης πυροβόλησε σχέδον εξ επαφής και σκότωσε τον 45χρονο τοιγγάνο Αναστάσιο Μουράτη, μπροστά στα μάτια ενός από τα τρία παιδιά του. Αν και του αποδόμηκε η κατηγορία της ανδραποκτονίας από πρόδηση, αφέθηκε ελεύθερος. Τέλος, στις 23.11.2000 εκτελούνται στην ψυχρά δυο νεαροί Αλβανοί (ο 22χρονος Τσαβαχίρ Κατσάνι και ο 15χρονος Ριόν) από έλληνα οπλοφόρο στη Γαλάπιστα Χαλκιδικής.

«Κάθε έξουσία δεσποζεί ασφαλώς νόμους για το δικό της συμφέρον, η δημοκρατία δημοκρατικούς, η τυραννία τυραννικούς και οι άλλες το ίδιο. Αφού δεσπίσουν νόμους, ορίζουν πως τούτο είναι δίκαιο για τους υπηκόους τους, το δικό τους συμφέρον, και τιμωρούν αυτόν που τους παραβάνει ως παράνομο και άδικο. Αυτό λοιπόν φίλε μου είναι που λέω, πως σε όλες τις πόλεις δίκαιο είναι το ίδιο, αυτό που είναι και το συμφέρον της άρχουσας τάξης. Αυτή λοιπόν εξουσιάζει, άρα συμβαίνει για κάθε λογικό άνδρωπο παντού το δίκαιο να είναι το ίδιο, το συμφέρον δηλαδή του ισχυρότερου» (Πλάτων – «Πολιτεία»).

Πολυτεχνείο;

Η χώρα καταστρέφεται από την αδιαφορία. Άλλα τι με νοιάζει εμένα;

Κοκκινοσκουφίτσα

ΑΘΛΙΟΙ ΓΚΕΜΠΕΛΙΣΚΟΙ

Μετά την ανακοίνωση από τη Eurostat των αναθεωρημένων στοιχείων για το έλλειμμα, το υπουργείο Οικονομικών εξέδωσε μια ανακοίνωση σε δυο γλώσσες, ελληνικά και αγγλικά. Το ελληνικό κείμενο, όμως, αυτές οι δύο τελευταίες παράγραφοι δεν υπάρχουν. Η πρώτη, με την οποία ο Παπακωνσταντίνου καμαρώνει ότι «έαν δεν είχε υπάρξει η αναθεώρηση των στοιχείων του ελλειμματος, η Ελλάδα θα επιτύχησε το στόχο του 8,1%», εξαφανίστηκε τελείως. Και η τελευταία παράγραφος τροποποιήθηκε έτσι που να μην υπάρχουν τα «δεν» του

Στο αγγλικό κείμενο, όμως, αυτές οι δύο τελευταίες παράγραφοι δεν υπάρχουν. Η πρώτη, με την οποία ο Παπακωνσταντίνου καμαρώνει ότι «έαν δεν είχε υπάρξει η αναθεώρηση των στοιχείων του ελλειμματος, η Ελλάδα θα επιτύχησε το στόχο του 8,1%».

«Έχοντας επιτύχει αυτό το μέγεθος προσαρμογής, η Ελλάδα αποδεικνύει αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα στην επίτευξη των στόχων που έχει θέσει. Εάν δεν είχε υπάρξει η αναθεώρηση των στοιχείων του ελλειμματος, η Ελλάδα θα επιτύχησε το στόχο του 8,1%».

Η μείωση αυτή του ελλειμματος τα επόμενα χρόνια θα γίνει με ισορροπημένο και δίκαιο τρόπο και σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η χώρα. Δεν θα γίνει με περαιτέρω περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, ούτε με αυξήσεις φόρων πέρα από αυτές στις οποίες έχουμε ήδη δεσμευτεί. Θα γίνει κυρίως από τον εξορθολογισμό στις δαπάνες του κράτους, ώστε τα χρήματα του φορολογούμενου να πιάνουν τόπο».

Μιλώντας την περασμένη βδομάδα στο LSE, ο Παπακωνσταντίνου είπε πως η Ελλάδα θα πετύχει το 2010 μείωση του ελλειμματος κατά 5,5% του ΑΕΠ. Μετά από αυτή την τοποθέτηση, τα διεθνή οικονομικά έντυπα έχουν το ελλειμμα του 2010 σε 10% του ΑΕΠ, υπολογίζονται την αναθεώρηση της Eurostat για το ελλειμμα του 2009 σε 15,5%. Για μείωση ελλειμματος κατά 5,5% του ΑΕΠ μιλά και ο Παπανδρέου στη συνέπεια

παπακωνσταντίνου. Το αγγλικό κείμενο καταλήγει ως εξής:

«Η οικονομική σταθεροποίηση θα συνεχιστεί εντός των στόχων και του πλαισίου του Οικονομικού και Δημοσιονομικού Προγράμματος που συμφωνήθηκε με την ΕΕ, την EKT και το ΔΝΤ, το οποίο οδηγεί σε δημοσιονομικό ελλειμμα 3% του ΑΕΠ το 2014.

Ο προϋπολογισμός του 2011 με τις λεπτομέρειες της δημοσιονομικής προσπάθειας για το 2011 και τα μέτρα που θα παρθούν θα κατατεθεί στο Κοινοβούλιο την Πέμπτη 18 Νοέμβρη. Μια ανακοίνωση για παραμύθιασμα των Χοχώλων και μια προς ενημέρωση των διεθνών «ετοίμων», οι οποίοι δεν σηκώνουν αιστεία.

Ψέμα στο Ψέμα

του που δημοσιεύτηκε στο «Πρώτο Θέμα» την περασμένη Κυριακή.

Τη Δευτέρα, η Eurostat ανακοίνωσε ότι αναθεωρεί το ελλειμμα του 2009 σε 15,4% του ΑΕΠ. Ελάχιστες ωρες αργότερα, ο Παπακωνσταντίνου εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία ανέφερε ότι «το ελλειμμα του 2010 επιτυγχάνεται η μεγαλύτερη μείωση του ελλειμματος που έχει γίνει ποτέ στη χώρα, 6 μονάδων του ΑΕΠ». Μέσα σε μια βδομάδα μείωσε το ελλειμμα κατά 0,5% επιπλέον, για να βολέψει την προπαγάνδα της κυβέρνησης.

Φυσικά, η μείωση είναι μό-

Μαζικές απολύσεις ζητά ο ΣΕΒ

Ξεσαλωμένοι οι καπιταλιστές, ζητούν –διά στόματος Δασκαλόπουλου– αικόμιτο λιγότερες κοινωνικές υπηρεσίες και μαζικές απολύσεις στο δημόσιο τομέα. «Κυριάρχη προτεραιότητα είναι να καταλύσουμε το υπερτροφικό και πελατειακό κράτος. Τώρα πρέπει να εξυγιάνουμε τις άρρωστες ΔΕΚΟ, να καταργήσουμε τους άχρηστους φορείς, οργανισμούς και θέσεις του δημοσίου», δήλωσε ο Δασκαλόπουλος με

ΔΙΚΤΥΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Σημαντικές εκδηλώσεις με την παρουσία ξένων προσκεκλημένων

Πρώτη προβολή της ταινίας της Iara Lee <<Cultures of Resistance>>

<<Ο αγώνας των Παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων>> με συμμετοχή του Muath Abu Al-Qumssan από τη Τζαμπάλιγια (Γάζα)

Η γνωστή σκηνοθέτης και ακτιβίστρια Iara Lee έρχεται να συμμετάσχει στις πρώτες προβολές της ταινίας στην Ελλάδα και να συζητήσει γι' αυτήν, για τα κινήματα αντίστασης σε όλο τον κόσμο, αλλά και για τη συγκλονιστική εμπειρία της στο Mavi Marmara:

✓ στην προβολή της Αθήνας, την Παρασκευή, 26 Νοεμβρίου, ώρα 20:00, στο Πάντειο, αμφιθέατρο Σάκης Καράγιαργας

✓ και στη Χαλκίδα, τη Δευτέρα 29/11, ώρα 19:00, στη συνεδριακή αίθουσα της ΔΗ-ΚΕΧ.

Θα ακολουθήσουν προβολές σε Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις.

Οι προβολές, καθώς και η πρόσκληση στη σκηνοθέτη εντάσσονται στο πλαίσιο σειράς εκδηλώσεων που οργανώνει η ΔΙΚΤΥΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ (που δημιουργήθηκε από τη συνέλευση της Πρωτοβουλίας «Ένα Καράβι για τη Γάζα»), σε συνεργασία με τον πολαιστινιακό σύλλογο AL-AWDA (το δικαίωμα της επιστροφής των Παλαιστινίων προσφύγων στις εστίες τους).

Η Iara Lee είναι εκείνη που κατέφερε να διασώσει, πα-

RESISTO ERGO SUM

εκδηλώσεις αλληλεγγύης στην παλαιστινιακή αντίσταση

Παρασκευή 26/11/2010
ΠΑΝΤΕΙΟ
[αμφ. Σάκης Καράγιαργα]
Εναρξη 20:00

Παρασκευή 3/12/2010
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
[κτήριο Γκίνη]
Εναρξη 20:00

IARA LEE:
**CULTURES OF
RESISTANCE**
Πρώτη προβολή στην Ελλάδα
με την παρουσία της
σκηνοθέτης
Ο συζήτησης μετά την προβολή
ΙΔΙΤΥΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
www.palestineinstitute.gr

MUATH
ABU AL QUMSSAN
πρώτης πολιτικός κρατούμενος
Τζερμπάνια (Γάζα);
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ
Μετά τη συζήτηση συναυλία
ΝΑΜΠΙΑ ΑΛ ΣΑΕΓ
ΜΑΤΖΑΦΛΑΡΙΑ
(Μηχανουργείο ΕΜΠ)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΛ ΑΝΔΑ»
ΤΟ ΜΗΧΑΝΟ ΤΗΝ ΕΠΕΡΓΗΝΗ

ρά τους συνεχείς ελέγχους, κινηματογραφικό υλικό διάρκειας μιας ώρας, από τη σφραγή στο Mavi Marmara, το πλοίο που δέχτηκε την πλούνεκρη επίθεση του ισραηλινού πολεμικού ναυτικού ενώ έπλεε σε διεθνή ύδατα

μαζί με τα άλλα πλοία του Στόλου της Ελευθερίας, με στόχο να σπάσουν τον αποκλεισμό της Γάζας. Το υλικό αυτό, που αποκαλύπτει όλη τη θηριωδία του ισραηλινού στρατού, έχει ήδη κατατεθεί στην επιπροπή του ΟΗΕ που

ερευνά τη σφραγή, ενώ θα αποτελέσει τη βάση για την επόμενη ταινία της Lee.

Η σκηνοθέτης με βραζιλιάνικες-κορεάτικες ρίζες που ζει στις ΗΠΑ έχει βραβευτεί σε πολλά διεθνή φεστιβάλ και υπήρξε επίσης ετών καλλιτεχνική διευθύντρια του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου του São Paulo. Είναι η δημιουργός των ταινιών Synthetic Pleasures, Modulations, Architectura, Beneath the Borqa...

Οι εκδηλώσεις συνεχίζονται την επόμενη εβδομάδα με συζήτηση για τον αγώνα των Παλαιστίνιων Πολιτικών Κρατούμενων, την Παρασκευή, 3 Δεκεμβρίου, στο Πολυτεχνείο (κτήριο Γκίνη), ώρα 20:00. Κεντρικός ομιλητής θα είναι ο Muath Abu Al Qumssan που θα έρθει από το στρατόπεδο προσφύγων της Τζαμπάλιγια, στη Λωρίδα της Γάζας. Μετά τη συζήτηση θα ακολουθήσει συναυλία με τον Ναμπίλ Άλ Σάεγ σε πολαιστινιακά και αραβικά τραγούδια και τα «Ματζαφλάρια» σε ελληνικά, στο Μηχανουργείο ΕΜΠ.

Να πλαισιώσουμε και να στηρίξουμε και τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης και τη ΔΙΚΤΥΩΣΗ, που επιπλέον σημαντικό έργο στον τομέα της.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ανθ' ημών Γουλιμής αναφώνησε κάποτε ο Χαρίλαος Τρικούπης, ανθ' ημών Ανθιμος (ον θυμώσ') αναφωνούν σήμερα οι μούσες και ο νους μας πετά στα γραμμένα παρά τη γραφιδάς της διασπορείσας ανά τους αιώνες διαχρονικής κι ανυπέρβλητης λαϊκής μούσας, που σημείωνε μέσα στα μαύρα χρόνια της ξενοδούλειας:

Κάλλιο μες στη σαρακοστή να 'τρωγες ψαρονέφρι παρά παπάρες να πετάς πιο «γκάσου» κι απ' του Τζέφρι.

Οπως αντιλαμβάνεστε, σήμερα μας απασχολεί (απ' ασhole ει) ο απόγοχος της διαδικασίας καλλωπισμού του σχεδίου «Ξενοκράτης» και αναβάθμισή του σε σχέδιο «Καλλικράτης». Τουτέστιν οι ιαματικές και θαυματουργές εκλογές της τοπικής όσο και ουτοπικής εαυτοδιοίκησης, υπό την απειλή των όπλων (εν προκειμένω νέων εκλογών, αφού αυτό είναι ένα από τα λίγα όπλα που απέμειναν στον στεριούμενο λογικών και εκλογικών επιχειρημάτων, αλλά περιστοιχίζομενον παρά επιχειρηματιών ποδηλάτη, μαραθωνοδρόμο, canoe-kayaker, jogger και κυρίως joker).

Το γεγονός ότι οι επαναληπτικές εκλογές έγιναν την παγκόσμια ημέρα κατά του διαβήτη, δεν αποστέρησε Αθηναίους και Θεσσαλονικείς από την δοκιμή της γλυκύτατης αίσθησης απομάκρυνσης της επάρστης δεξιάς (άσχετα με τη θανατηφόρο συνέχεια). Γράφει αινιγματικά η μούσα για την συμπρωτεύουσα μεν, πρωτεύουσα δε όσον αφορά στον καισαροποτισμό:

Χρησμό του... μάλου έδωσες. Κι ενώ συ ζεις ακόμα ο «σκουλαρίκης» πάτησε τον φλώρο σου στο χώμα.

Πού προσανατολίζεσαι; Τι λες τώρα να κάνεις;
Θα αυτογελοιοποιηθείς; Θα ζήσεις; Θα πεθάνεις;

Οι συνέπειες της αντικατάστασης όχρηστων πραγμάτων από νέα όχρηστα πράγματα θα φανούν του χρόνου και συγκεκριμένα στις 20.11' της 20.11.2011, οπότε και λίγη από την τελευταία προφητεία των ink ass, εκείνων δηλαδή που αμοιλούσαν μελάνια του κώλου και θόλωναν τα νερά σαν τις σουπιές. Τον κώλο όμως μνημονεύει εύστοχα και η μούσα της βουκωλικής (όπως είναι το... ορθό) ποίησης, αποκαθιστώντας εννοιολογικά τα πράγματα:

Μάχη της περιφέρειας ήτοι μάχη του κώλου πάνω που η Μπανανία τους πάει κατά διαδίου.

Μ' αρέσουν τα ονόματα που δίνουν: «Καλλικράτης» «Θησέας», «Καποδιστριας» και όχι «Εφιάλτης».

Σαφώς επιτρέπεται από τη νεοελληνική σημασία της λέξης «περιφέρεια» (ένα από τα μείζονα προβλήματα του θηλυκού ελληνικού πληθυσμού, πέραν εκείνου της απόστασης περιφέρειας-εδάφους), η μούσα της παράδοσης παραδίδει στη χλεύη της ορολογίες και τις μωρολογίες. Την ίδια ώρα, λόγο αριστερότερα, ψάλλει η ολομέλεια των μουσών:

Κι εσύ Αλέξη
πες μου μια λέξη
κοντεύει πια να φέξει
γράφει χλωμή η «Αυγή».
Κοντεύει έξι

ας διαρραγεί η πλέξη
που 'χει πρασινο-μπλέξει
και δεν τολμάει να βγει.

Στην ίδια πλευρά (αριστερά δηλαδή) και εκείθεν της ολομελειας, κιθαρωδούν και άδουν λαϊκά άσθματα οι συσπειρωμένες δυνάμεις των αυλητρίδων, εμψυχώνοντας τους συλλέκτες κυάφιων της κολεκτίβας «μόνο η πάρτη μας»:

Οι αστοί τρομάζανε και κόλπες φτιάζανε
να παιζουν τα παιδιά των εργατών
κι εμείς φωνάζουμε «γεμίστε τις κουκιά
ν' αλλάξει ο χόρτης των συσχετισμών».

Ομως οι αυλητρίδες με σήμα το δεκανίκι δεν μένουν εκεί: καλούν το κατηχητικό μετά τη θεία λειτουργία σε συντεταγμένη λιτανεία και περιφορά των εικόνων μεθ' ύμνων και εγκεκριμένων ψαλμωδιών. Συντεταγμένα, όμορφα, ειρηνικά, σεμνά και χωρίς ασέβειες που δεν τις θελει ο άγιος καπιταλισμός. Τον οποίο ωστόσο θα ανατρέψουν με σάλπιγγες σαν της Ιεριχού, αφήνοντας άθικτα τα τζάμια του. Και ο «Καλλικράτης» φυσικά και μεταφυσικά θα πολεμήσει εκ των έσω, δύο περισσότεροι συσπειρωμένοι δημοτικοί σύμβουλοι, τόσο καλύτερα.

Η γιορτή τελείωσε. Τα λόγια στέρεψαν, η επιστήμη στοκώνει τα χέρια και η λογική βουβαίνεται μέσα στο μπουνινήτο της βλακείας.

Ο ψυχολόγος δέχεται καθ' εκάστη. Και ο Πανίκας ακόμη –και πάντα– εκεί...

Αρχή δια ψήφου

ΚΟΝΤΡΑ

Θέλουμε τον Λώλο κι όχι τον Τραπατόνι, μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι...

Οπως λέει και η λαϊκή ρήση, «η επανάληψη είναι η μάνα της μάθησης», γι' αυτό κι εμείς θα συνεχίζουμε να τονίζουμε την ανυπαρξία της αθλητικής Δικαιοσύνης. Με αιφορμή την άγρια κόντρα ανάμεσα σε Ολυμπιακό και Παναθηναϊκό για το ποιος θα ελέγξει το ποδόσφαιρο και τα σάσα διαδραματίστηκαν στο ΔΣ της Λίγκας στις 9/11, ο αθλητικός εισαγγελέας ζήτησε από τη Λίγκα να του αποστέλουν τα μαγνητοφωνημένα πρακτικά της συνεδρίασης.

Στο προηγούμενο φύλο της «Κ» είχαμε αναφερθεί αναλυτικά στο γεγονός, όμως είμαστε υποχρεωμένοι να επανέλθουμε, αφού στην έκτατη συνεδρίαση του ΔΣ την περασμένη Τρίτη 16/11, Μαρινάκης και Πατέρας συμφώνησαν σε όλα, έλυσαν τις παρεξηγήσεις, ξέχασαν τις καταγγελίες περί στημένων αγώνων και δήλωσαν ότι θα συνεργαστούν για το καλό του ελληνικού ποδοσφαίρου. Για όσους εκπλήσσονται από την αλλαγή πλεύσης των ανδιοτελών εργατών του ποδοσφαίρου μας, αυτή εξηγείται από την ανάγκη να φανούν ενωμένοι και να ρίξουν τους τόνους μέχρι να υπογραφεί η νέα σύμβαση με το συνδρομητικό κανάλι της NOVA. Αφού πέσουν οι υπογραφές και διασφαλιστούν τα φράγκα, θα ξαναθυμηθούν τις διαφορές τους και θα αρχίσουν να βγάζουν πολεμικές ανακοινώσεις.

Επίσης, αποφάσισαν να στείλουν στον αθλητικό εισαγγελέα όχι τα μαγνητοφωνημένα πρακτικά της συνεδρίασης, αλλά νέα πρακτικά, σε έντυπη μορφή, σύμφωνα με τις νέες αποφάσεις του ΔΣ. Επί της ουσίας, λειτουργούν με βάση το συμφέρον των ομάδων τους, γράφοντας στα παλιά τους τα παπούτσια οτιδήποτε και οποιονδήποτε εκτός του σιναφιού τους. Αν ο αθλητικός εισαγγελέας και ο γ.γ. Αθλητισμού είχαν στοιχειώδη σεβασμό στη θέση τους, θα έπρεπε να έχουν παρέμβει και να είχον ασκήσει διώξεις προς τα μέλη του ΔΣ της Λίγκας για προσβολή των θεσμών και του αθλήματος. Η Λίγκα τους φτύνει, όταν λέει ξεκάθαρα ότι θα στείλει παραποτημένα στοιχεία για να κλείσει το θέμα και αυτοί ανοίγουν ομπρέλα γιατί νομίζουν ότι βρέχει. Οσο για την εξελί-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Εντού πού θέματος, ο εισαγγελέας θα πάρει τα πρακτικά της Λίγκας, θα τα μελετήσει διεξοδικά, θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει κάτι επιλήψιμο, και για το καλό του ελληνικού ποδοσφαίρου θα βάλει την υπόθεση στο αρχείο.

Εκτός όμως από την περίπτωση με τα πρακτικά της Λίγκας, υπάρχει και η υπόθεση πώλησης της ΠΑΕ Πανιώνιος, που εκθέτει ανεπανόρθωτα τον γ.γ. Αθλητισμού. Επί μέρες η πιάτσα βούσε, ότι ο Τσακίρης θα πουλήσει την ομάδα στον Ψωμιάδη, όμως η επίσημη πολιτεία σφύριζε αδιάφορη. Ο Μπιτσαέλης ανακοίνωσε ότι η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού θα ελέγξει τη νομιμότητα της συμφωνίας, ταυτόχρονα με την ανακοίνωση του Τσακίρη ότι η μεταβίβαση της ΠΑΕ αναστέλλεται προσωρινά (έδωσε διορία μέχρι τις 29/11 για να βρεθεί αγοραστής) και την ανακοίνωση της πλευράς Ψωμιάδη, ότι δεν ενδιαφέρεται για την αγορά του Πανιώνιου και ότι θα συνεχίσει να «επενδύει» στην Καβάλα. Ο μεγαλομέτοχος των κυανέρυθρων έκανε πίσω όχι γιατί φοβήθηκε τον Μπιτσαέλη, αλλά γιατί οι αντιδράσεις του Ερασιτέχνη Πανιώνιου ήταν έντονες και η συντριπτική πλειοψηφία των σπαδών της ομάδας απειλούσε να φτάσει στα άκρα και να μην αφήσει την ομάδα να πέσει στα χέρια του «Αγαπούλα». Το σημείο που προσπαθεί να διερευνήσει η στήλη είναι αν ο Μπιτσαέλης είχε ενημερωθεί για τις προθέσεις του Τσακίρη και βγήκε να κάνει δηλώσεις για να το παίξει τούμπα μάγκας ή απλώς είχε αντίδραση αντίστοιχη με αυτή του Ραν-Ταν-Πλαν στα κόμικς του Λούκυ Λουκ. Οποια εκδοχή και αν διαλέξουμε, το συμπέρασμα στο οποίο θα καταλήξουμε είναι ότι ο συγκεκριμένος άνθρωπος είναι πολύ λίγος για τη συγκεκριμένη θέση τους, θα έπρεπε να έχουν παρέμβει και να είχον ασκήσει διώξεις προς τα μέλη του ΔΣ της Λίγκας για προσβολή των θεσμών και του αθλήματος. Η Λίγκα τους φτύνει, όταν λέει ξεκάθαρα ότι θα στείλει παραποτημένα στοιχεία για να κλείσει το θέμα και αυτοί ανοίγουν ομπρέλα γιατί νομίζουν ότι βρέχει. Οσο για την εξελί-

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Τον Μιχάλη Λώλο τον γνώρισα πριν 12 χρόνια, όταν ήμουν φροντιστής στην ομάδα μπάσκετ του Αστέρα Εξαρχείων. Τον θυμάμαι να «ψήνει» τον πρόεδρο του Αστέρα Ανδρέα Μαζαράκη να του δώσει κάνα φράγκο

για τα έξοδα της ποδοσφαιρικής ομάδας. Ήταν προπονητής, έφορος, οπαδός, τα πάντα όλα, που θα έλεγε και ο κολλητός του Νίκος Αλέφαντος. Εκτός από μεγάλη ενεργητικότητα, είχε και απίστευτο χιούμορ και μπτορούσε να γίνει φίλος με τον οποιονδήποτε. Αρκεί να αγαπούσες τον Αστέρα. Δεν είναι τυχαίο ότι δεν υπάρχει άνθρωπος στα Εξάρχεια που να έχει πει κακιά κουβέντα για τον Μάικ. Αν και δεξιός, είχε άριστες σχέσεις με τον αναρχικό και αντιεξουσιαστικό χώρο, που έχει τα τελευταία χρόνια θέσει υπό την «προστασία» του τον Αστέρα και τον ακολουθεί παντού, σε κάθε αγώνα. Ανάμεσά τους είχε αναπτυχθεί μια τρομερή χιμεία, που απεικονίζεται με τον πιο γλαφυρό τρόπο στα όσα είχε δηλώσει ο Μάικ, σε παλαιότερη συνέντευξή του: «Δεν κάνουν πολλές αγριότες στην κερκίδα. Ανάβουν καπνογόνα, φωνάζουν συνέχεια, έχει τύχει να πετάξουν δυο-τρία μπουκάλια, αλλά ποτέ δεν γίνονται επεισόδια με τους σπαδούς των άλλων ομάδων. Ούτε καν τους βρίζουν. Συνέχεια βρίζουν την αστυνομία. Ακόμη κι δύον δεν υπάρχει αστυνομία στο γήπεδο! Εγώ είμαι δεξιός. Άλλα με λατρεύουν όλοι αυτοί οι «μάιο-μάιο», όπως τους φωνάζω». Το ερασιτέχνικό αθηναϊκό ποδοσφαιρού είναι σίγουρα πιο φτωχό χωρίς τον Μιχάλη Λώλο, που πλέον ταξιδεύει για να συναντήσει τους φίλους που έφυγαν πιο νωρίς...

ΥΓ2: Η ειδηση ήρθε από τη Βουλγαρία και πέρασε στα ψηλά. Ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί, μιλώντας για την υπόθεση των στημένων αγώνων, δήλωσε ότι η ΟΥΕΦΑ έχει δώσει πριν λίγο καιρό 7.500.000 ευρώ σε κάθε ευρωπαϊκή ποδοσφαιρική ομοσπονδία για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα των στημένων αγώνων και ότι ανάλογα με την εξέλιξη της υπόθεσης θα πάρει καθεμία άλλα 9.500.000 ευρώ ως το 2016. Αν και η λογική λέει ότι η ενέργεια της ΟΥΕΦΑ θα έπρεπε να είχε δημιουργηθεί μετά βασικών και κλάδων, προκειμένου να καταδειχτεί με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο η αποφασιστικότητα αυτών που διοικούν το ευρωπαϊκό ποδοσφαιρού να ξεμπερέδε-

■ ΝΤΑΓΚ ΛΑΤΜΑΝ Παιχνίδια συνομωσίας

Αφού, λοιπόν, μετά από πολλά χρόνια, το Χόλιγουντ (έχοντας βγάλει αναρίθμητα εκατομμύρια και έχοντας εξιλεώσει αρκούντως τον αμερικανικό υπεριαλισμό), μας απάλλαξε από τις κινηματογραφικές μεταφορές του πολέμου στο Βιετνάμ, ήρθε τώρα η σειρά του πολέμου στο Ιράκ. Εσι, το παιγνίδι των έντιμων και των ανέντιμων αμερικανών πολιτικών ξαναπαίζεται με ορμή στις σκοτεινές κινηματογραφικές αίθουσες, αθωώνοντας για νιοστή φορά τον καπιταλισμό, επαναλαμβάνοντας για πολλούτη φορά τα πολύτιμα πληρίες προηρευμένα και πεταμένα πλέον στον κάλαθο των αχρήστων διδάγματα των μεγάλων αμερικανών εθνοπατέρων-διαφωτιστών (Τόμας Τζέφερσον, Βενιαμίν Φραγκλίνος κ.ά.), ποντάροντας στην άγνοια των αδαών θεατών. Το μόνο που δε θα δείτε ποτέ σ' αυτές τις ύπουλες όσο και ηλιθιες ταινίες είναι το γιατί προγματικά γίνονται όλ' αυτά.

Η Βάλερι Πλέιμ, λοιπόν, υπήρξε μια ικανότατη πράκτορας της CIA. Ο σύζυγός της Τζόζεφ Γουΐλσον, ομοίως, ένας πολυσχιδής πρέσβης των ΗΠΑ. Οταν ο τελευταίος, μετά από έρευνες, εκφράζει την άποψη ότι δεν υπάρχουν όπλα μαζικής καταστροφής στο Ιράκ, η CIA για να τον εκδικηθεί αποκαλύπτει την ιδιότητα της συζύγου του, που και αυτή έχει καταλήξει σε ανάλογο συμπέρασμα. Για τους δύο δεν απομένει άλλος δρόμος για να περισώσουν τη ζωή τους από το να αντεπιτεθούν... Φυσικά το μεγαλείο της αμερικανικής δημοκρατίας θα τους δικαιώσει!

Η αναπαράσταση της αληθινής αυτής ιστορίας δεν μπορεί να κρύψει το αποκρουστικό πρόσωπο αυτών των δύο εντίμων επαγγελματιών (που αν δεν τους επιτίθονταν οι μηχανισμοί θα είχαν κάνει τουμπεκί ψιλοκομένο), ούτε τις αθλίες, κατασκοπευτικές δραστηριότητες τους ανά την υφήλιο, ούτε την αιδηία να τίθεται το προσωπικό τους δράμα μεταναστεύοντας στην κορυφή και να προσπερνάται, ως μη γεννόμενο σχέδιον, το ολοκαύτωμα του Ιράκ. Και σαν να μην έφταναν αυτά, η διαμάχη αυτών των ασημαντοτήτων με την επίσημη εκδοχή Μπους διεκδικεί εύσημα δημοκρατικής συμπεριφοράς, τιμιότητας, ευσυνειδησίας και δεν συμμαζεύεται, όταν το μόνο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι: Τι δουλειά έχετε, ρε αλήτες, να αλωνίζετε στις ξένες χώρες;

Εννοείται ότι αυτή η ταινία δε διαθέτει τίποτα γι

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Άλλο ένα έγκλημα της εργοδοσίας: Ηγουμενίτσα, 9.11.10, Ελλις Σουλας, οικοδόμος, νεκρός (η Ομοσπονδία Οικοδόμων έβγαλε ανακοίνωση... μέχρι εκεί, βλέπεις τι είναι η δολοφονία ενός εργάτη μπροστά στη -μισοάδεια- κάλπη;)

Πολύ κλααμα σ' αυτές τις εκλογές

Απ' το μεδούλι του Νοέμβρη. Ξύνουμε το σάπιο κόκκαλο/ ν' αναβλύσει αίμα

Gamo ti DIAS σας!

Στο πείσμα σας, γουρούνια, επιμένουμε

El señor presidente παίρνει μέρος και στις εκλογές και στις διεθνείς μπίζνες;

Μπαταόκ, ξυλοφορτωμένο

◆ Γκίλαντ Ατζμον: «Δεν θέλω να με αποκαλούν Ισραηλινό».

◆ Τελεία και παύλα, U2 British students are k...

◆ Αναγούλα από τα -χρυντικής έμπνευσης- ντοκυμαντέρ της κρατικής τηλεόρασης για τον σοσιαλισμό (Δευτέρα, 15.11.10).

◆ Αγωνιστικό πρόσημο, σύμφωνα με την «Αλυγή», απότητσε και ο δήμος Ψυχικού-Φιλοθέης...

◆ Τόσες τάσεις πια στο NAP, υπερτασικό θα καταλήξουν οι άνθρωποι.

◆ Οχι που δεν θα έριχνε το μελάνι της η σουπιά που λέγεται «Ριζοσπάστης» (11.10.10), ο οποίος συμπληρώνει την ειδηση για τον μπουρδέλο των Τόρυδων με την καταδίκη του από το τουστούκι που υπογράφει ως πρόεδρος της NUS (National Union of Students).

◆ Εμείς θα πάρουμε το πρωτάθλημα, έφη Α. Λοβέρδος (άσε μεγάλε, μη βρεθείτε να χάνετε με τριάρια... πριν φύγετε).

◆ H... αριστερή -λέμε τώρα-Morning Star (βρετανική εφημερίδα) 15.11.10 δεν κρατιέται: «Οι κυβερνώντες σοσιαλιστές κέρδισαν τις περιφερειακές» (σ.σ. στην Ελλάδα) και δεν φτάσει η χλιαρή μπίρα...

◆ Λαύρος κατά της αποχής ο κ. Δελαστίκ στο «Εθνος» (12.11.10) (συμπίπτει με τον κ. πρόεδρο της τρομοκρατίας... ουπ! της λιμοκρατίας).

Καταστολή παντού

◆ Ο ίδιος κύριος ξαναχτυπάει στο «Εθνος» για να μας πει ότι το ΠΑΣΟΚ «κέρδισε τις εντυπώσεις» (απότι φαίνεται είναι η φράξια ΠΑΣΟΚ μέσα στο πολυτασικό ρεύμα του NAP...).

◆ Socialist Worker (13.11.10) «Punish the rich not the jobless». Καλά, όταν ήταν το Εργατικό Κόμμα στην κυβέρνηση απευθύνονταν στους χρηματοδότες τους, τώρα που απευθύνονται; Οεο;

◆ Η επανάσταση του αυτοα-

νόητου (κλάιν μάιν).

◆ Το... χρώμα, αυτό ελείπει από τις φαβέλας του Ρίο ντε Τζανέιρο (εκπομπή στην ελληνική κρατική τηλεόραση). Ε, Ντίλμα είν' αυτή, να μη τη στηρίξουν; Ταυτόχρονα, απειλή έξωσης 200 οικογενειών από τη φαβέλα Βιλα Ταμπούνια.

◆ Καλά, ρε παιδες, σας ενθουσιάζει πλέον ΚΑΙ η Κίρχνερ; Πάτο δεν βρίσκετε με τίποτα;

◆ Εισαγωγή Falash από Αιθιοπία στο Ισραήλ.

◆ Οι τίτλοι έχουν ως εξής: «Το ΠΑΣΟΚ κέρδισε τις εντυπώσεις» (Δελαστίκ. Εθνος, 15.11.10), «Καθηγή νίκη του ΠΑΣΟΚ» (Π. Καψής, Το Βήμα, 15.11.10). Οποιά σύμπτωσις!

◆ Νουθεσία του κ. Δ. Μπελαντή στο ένοπλο (;) Δρόμος της Αριστεράς, 13.11.10.

◆ 17.11.73, σφαγή στο Πολυτεχνείο, 18.11.73, άρχισαν τα μονά-ζυγά στους δρόμους που πήγαιναν μόνα τα τανκς και τα μπατοσάδικα...

◆ Τον Δεκέμβριο του 1977 άνοιξε και το πρώτο κας εντός τον Κηφισό (μέχρι εδώ καλά). Με σκληρή δουλειά όλων η Μετρό όχι μόνο στάθηκε... (εδώ καρχάζουμε για το «δουλειά όλων»). Αυτά πληροφορεί τους αναγνώστες και, κυρίως, τις αναγνώστριες του, το περιοδικό B.A.G.S. (τ. 1, Νοέμβριος 2010).

◆ Τούμπα την πραγματικότητα που τούζει κάνει το «Πριν» (14.11.10). Για την αποχή... κι έχεσε τον κόσμο δύλο.

◆ Αυτή η πάλη περνάει μέσα από την κατανίκηση μεγάλων και σοβαρών δυσκολιών, μέσα από την πάλη ενάντια σ' όλες τις εκδηλώσεις οπορτουνισμού (από την απόφαση της 7ης Ολομέλειας της ΚΕ του ΚΚΕ, 14.18.5.1950).

◆ Wem gehört die Welt? Den Arbeitern!

Βασιλής

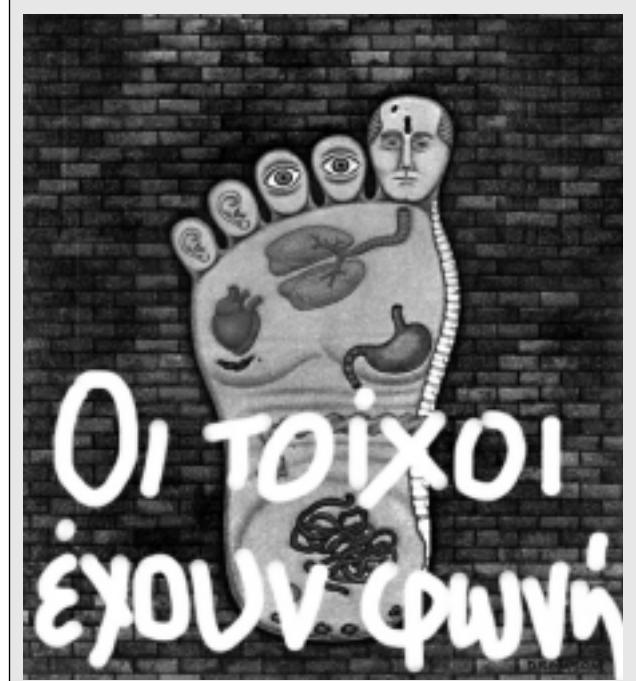

ταινίες σχετικές με το θέμα στο «Ιδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης» και στο σινέ «Φιλίππη». Μερικές από τις ταινίες αυτές σας είναι ήδη γνωστές, όπως το «Μεξικό» του Τζον Ριντ, το «Βίβια Ζαππάτα», το «La cucaracha» (το ομώνυμο τραγούδι έγινε διαχρονικό σύμβολο της Μεξικανικής Επανάστασης), το «Que viva Mexico» (το σκόρπιο υλικό του Σεργκέι Αϊζενστάιν), το

«Vamonos con Pancho Villa», μερικές άλλες προβάλλονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα και επίσης υπάρχουν μερικά ντοκιμαντέρ. Είναι γνωστό ότι η Μεξικανική Επανάσταση ξεκίνησε το 1910 σαν αντίδραση στην καταλήστευση των αγροτών από ελάχιστους μεγαλοκτηματίες και με αρχηγούς τον Εμιλιάνο Ζαπάτα στο Νότο και τον Πάντσο Βίγια στο Βορρά πέρασε από πολλές φάσεις, έως ότου τερματιστεί μετά από δέκα περίπου χρόνια, πετυχαίνοντας απλώς μερικές μεταρρυθμίσεις. Οι ηγέτες της δολοφονήθηκαν σταδιακά (ο Ζαπάτα το 1919 και ο Βίγια το 1923), άφησαν όμως μεγάλες παρακαταθήκες. Πρόκειται για ένα πολύ ενδιαφέρον αφέρωμα, σαφώς ότι καλύτερο, κινηματογραφικά, έχει να παρουσιάσει η τρέχουσα εβδομάδα.

ΥΓ: Επίσης ξαναβγαίνει στις αίθουσες, σαράντα χρόνια μετά την πρώτη προβολή της, η «Αναποράσταση» του Θεόδωρου Αγγελόπουλου. Πρόκειται για την πρώτη και ίσως καλύτερη ταινία του σκηνοθέτη, εμβληματική του νέου ελληνικού κινηματογράφου και σίγουρα μια από εκείνες που θα έπρεπε να έχει δει κανείς.

Ελένη Σταματίου

◆ Καμιά θυσία για την πλουτοκρατία, θυσία για μια άλλη εξουσία (πανό της ΚΝΕ στην πορεία του Πολυτεχνείου στη Θεσσαλονίκη)

Σιγά τα αίματα! Ποιες ακριβώς θυσίες εννοείτε; Γιατί το να πας στην κάλπη και να ψηφίσεις Περισσό δεν είναι και καμιά θυσία. Τις πραγματικές θυσίες εσέίς τις αποστρέφεστε. Οπως ο διάδολος το λιβάνι. Από το Πολυτεχνείο του 1973, που προσπαθήσατε να το αποτρέψετε ακόμα και διά της αισχρής συκοφαντίας (300 προβοκάτορες του Ρουφογάλη και της ΚΥΠ) βαφτίσατε τους αγωνιστές που βάδισαν από τη Νομική για να πάνε στο Πολυτεχνείο - μήπως ξεχάσατε τη διαβόητη «Πανστουδαστική» Νο 8;) μέχρι το Δεκέμβρη του 2008. Α, και κάτι ακόμα. Οταν οι ΣΥΝΑσπισμένοι και άλλα καλόπαιδα χρησιμοποιούν το σύνθημα «ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός», τους ειρωνεύετε και τους καταγγέλλετε σαν ρεφορμιστές. Η «άλλη εξουσία» δεν μοιάζει σαν δυο σταγόνες νερό με τον «άλλο κόσμο»;

◆ Το κράτος δεν είναι τίποτα – Ας γίνουμε τα πάντα – 17Νοέμβρη ΠΟΡΕΙΑ – Μπλοκ Αμετοχής Δημοκρατίας – Αντεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας (αφίσα)

Ο βερμπολισμός του τίποτα. Το κράτος είναι το όργανο της ταξικής δικτατορίας του κεφάλαιου. Το κράτος είναι εργαλείο. Σημαντικό μεν, αλλά εργαλείο. Οταν το στοχοθετείς αποκλειστικά (ξεχνώντας ότι είναι εργαλείο) και όταν το θεωρείς ασήμαντο, παναπεί ότι δεν έχει σκοπό για τίποτα το κοινωνικά σπουδαίο.

◆ Τρομοκρατία είναι ο βασικός μισθός (σύνθημα με στένση στα Εξάρχεια)

Σωστός ο παίχτης. Αρκεί να μην υπονοεί ότι επειδή ο βασικός μισθός είναι τρομοκρατία, ας το ρίξουμε στην αεργάτια...

◆ Για το Β' γύρο των δημοτικών εκλογών: Να φύγει η διοίκηση Βλάχου! – ΚΟΕ - ΚΕΔΑ Συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ Πετρούπολης (αφίσα)

Το αφισάκι κολλήθηκε σε πολλούς χώρους μαζικής συγκέντρωσης ανθρώπων (π.χ. τράπεζες) στην Πετρούπολη. Μπορούν, λοιπόν, η ΚΟΕ και η ΚΕΔΑ να ισχυρίζονται ότι έβαλαν και αυτές το λιθαράκι τους για να μην κενερίσει ο Περισσός. Η αλήθεια, βέβαια, είναι πως δεν κέρδισε ο εκλεκτός του Περισσού, αλλά έχασε ο συνασπισμένος Βλάχος, που κατέβανε με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ (όπως και την προηγούμενη φορά). ΚΟΕ και ΚΕΔΑ, πιστές στη γραμμή του ακολουθητισμού, γλείφουν τον Περισσό, ο οποίος όμως δεν πρόκειται να τοπιμπίσει. Ετοι, θα τους μείνει η ξεφτίλα του «μικρότερου κακού», αν και η επιχειρηματολογία τους πήγε παραπέρα, εκφράζοντας τη

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Κατσιασμένη γάτα... η κέλτικη τίγρης!

Μέσα στη δεκαετία του '90, η Ιρλανδία γνώρισε μια έκρηξη των ρυθμών ανάπτυξης που της έδωσαν το χαρακτηρισμό «κέλτικη τίγρη». Το ΑΕΠ αυξάνοταν τότε κατά μέσον όρο 6,4% το χρόνο και η ανεργία έπεισε από το 15% στο 4%. Η «ανάπτυξη» οδήγησε στην έκρηξη του χρέους των νοικοκυριών, που διπλασιάστηκε μέσα σε μία πενταετία, σύμφωνα με παλαιότερη έκθεση του ΔΝΤ (Εκθεση για την Ιρλανδία, No. 06/292, Αυγούστος 2006). Η έκρηξη του χρέους των νοικοκυριών, εξαιτίας κυρίως της αγοράς ευποθηκών κατοικιών, ή τιμή των οποίων αυξανόταν κατά 10% το χρόνο από το 2000, δηλαδή πιο γρήγορα από την αύξηση του μέσου εισοδήματος, έδωσε τεράστια κέρδη στις τράπεζες. Σύμφωνα με την έκθεση του ΔΝΤ που αναφέρει παραπάνω, τα περιουσιακά στοιχεία (assets) του εγχώριου τραπεζικού τομέα αυξάνονταν κατά 25% το χρόνο κατά μέσο όρο, δηλαδή με ρυθμό διπλάσιο από το μέσο όρο των τραπεζών της ζώνης του Ευρώ!

Η φούσκα δεν ήταν δυνατόν να μη σκάσει! Οι τράπεζες... κατέρρευσαν και τώρα ζητούν ζεστό χρήμα για να μπαλώσουν τα σπασμένα. Ετσι, σήμερα η Ιρλανδία βρίσκεται αντιμέτωπη με τη... θανάσιμη αγκαλιά της τρόικας, με το ΑΕΠ να αναμένεται να συρρικνωθεί κατά 0,5% σε σχέση με το 2009, που είχε

σημειώσει πτώση της τάξης του 7,1%, από τα μεγαλύτερα ποσοστά συρρίκνωσης μεταξύ των ανεπτυγμένων χωρών.

Οι τροϊκανοί πήγαν την περασμένη Τετάρτη για να συζητήσουν το πακέτο στήριξης που η κυβέρνηση φοίνεται να μη θέλει, αλλά η τροίκα φρίνεται αποφασισμένη να δώσει! Σύμφωνα με την εφημερίδα The Sunday Business Post (14/11/2010), που επικαλείται τα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν την προηγούμενη Παρασκευή, οι ιρλανδικές τράπεζες έχουν ήδη αντλήσει χρήματα από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (EKT). Τα δημοσιεύματα τόσο της παραπάνω εφημερίδας όσο και των Irish Times (16/11) μιλούν για 130 δισ. ευρώ, η πλειοψηφία των οποίων (100 δισ.) πήγε στις έξι μεγαλύτερες τράπεζες της χώρας! Ποσά που –όπως αναφέρουν οι Irish Times – αντιστοχούν στο ένα πέμπτο του ποσού των 510 δισ. ευρώ

θεί στις 7 Δεκέμβρη. Το πρόγραμμα λιτότητας –που ήδη χαιρετίστηκε από το ΔΝΤ την περασμένη Τρίτη, πριν ακόμα ανακοινωθεί– δεν πρόκειται να ανακοινωθεί επίσημα, όπως επισημαίνει η ίδια εφημερίδα, μέχρι να ολοκληρωθούν την ερχόμενη Πέμπτη (25/11) στη βορειοδυτική επαρχία του Νότιεγκαλ οι εκλογές για την κάλυψη της κενής θέσης βουλευτίνας του κυβερνώντος Ρεπουμπλικανικού Κόμματος, μετά τη μεταπήδησή της στην Ευρωβουλή. Ισως γι' αυτό η κυβέρνηση το παίζει «σκληρή» υπέρ της «εθνικής κυριαρχίας». Ποιας «εθνικής κυριαρχίας», όταν σχεδιάζει πρόγραμμα λιτότητας μαζί με τους Κομισάριους της ΕΕ;

Λιτότητα για τους εργαζόμενους, λεφτά για τις τράπεζες, μη τυχόν καταρρέουσαν και χάσουν τα χρήματά τους οι βρετανοί τραπεζίτες (που έχουν δάνεια της τάξης 222 δισ. ευρώ στις ιρλανδικές τράπεζες, σύμφωνα με την Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών) και οι λοιποί τραπεζίτες που κάνουν μπίζνες με τις ιρλανδικές τράπεζες. Η καπιταλιστική κρίση μετέτρεψε την Ιρλανδία από «κέλτικη τίγρη» σε κατσιασμένη γάτα που φοβάται όσο οιδήποτε άλλο το χείμαρρο της λαϊκής αντίδρασης. Γ' αυτό και το παίζει «αντι-μημονιακή», την ίδια στιγμή που η χώρα ετοιμάζεται να δεθεί με τις αλυσίδες ενός μνημονίου για τη σωτηρία των τραπεζών...

Η λύσσα της εξουσίας

Δεν είμαστε από εκείνους που θ' αρχίσουν τις ηχηρές καταγγελίες και το θόρυβο, επειδή το μπλοκ της «Κόντρας» δέχτηκε όγρια επίθεση από τα ΜΑΤ στην πορεία για το Πολυτεχνείο. Οταν κατεβαίνεις στο δρόμο, αυτά θα αντιμετωπίζεις. Μας επιπτέθηκαν, απρόκλητα μάλιστα, αντισταθήκαμε όσο μπορούσαμε, καταφέραμε να συνεχίσουμε την πορεία και προπαντός καταφέραμε να μην υπάρξει καμιά σύλληψη μέσα από το μπλοκ μας.

Εκείνο που θέλουμε να σημειώσουμε είναι η λύσσα των ΜΑΤάδων. Διψούσαν για αίμα. Μερικοί είχαν βγάλει τις μάσκες για να μπορούν να γαμοσταρίζουν, ενώ βρίζονταν συνέχεια και μεταξύ τους. Κι αυτό δεν είναι τυχαίο. Εχει να κάνει με τις διατογές που είχαν από τον Παπουτσή: ξεσκίστε τους. Αν δεν είχαν τέτοιες διατογές, θα ήταν πιο συγκρατημένοι, δεδομένου μάλιστα ότι δεν είχαν δεχτεί κάποια επίθεση.

Αυτό δεγχνει το φόβο της εξουσίας μπροστά στα επερχόμενα. Ας ετοιμαστούμε καλύτερα, λοιπόν, για να τους αντιμετωπίσουμε στο δρόμο.

■ Αϊτή

Εξαθλίωση ή εξέγερση

Μπαρούτι μυρίζει η κατάσταση στην Αϊτή, μετά την εξάπλωση της επιδημίας χολέρας, που έχει κοστίσει τη ζωή σε τουλάχιστον 1.000 άτομα μέχρι σήμερα. Σύμφωνα με την ανταποκρίτρια του Al Jazeera (17/11), οι βίαιες διαδηλώσεις της περασμένης Δευτέρας, που συνεχίστηκαν και την Τρίτη, θεωρούνται «μόνο η αρχή» αυτών που οι ντόπιοι αποκαλούν «πολύ ισχυρή λαϊκή εξέγερση ενάντια στον ΟΗΕ στην Αϊτή».

Οι συγκρούσεις έλαβαν χώρα στη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Αϊτής Cap Haitien, με τους κατοίκους να πετάνε πέτρες στα «ειρηνευτικά» στρατεύματα του ΟΗΕ και τα τελευταία να δολοφονούν δύο διαδηλωτές. Εντεκα μήνες μετά τον καταστροφικό σεισμό, η Αϊτή έχει χορτάσει περισσότερο με υποσχέσεις παρά με την περιβόητη «οικονομική βοήθεια». Το ενδιαφέρον των «δωρητών» φαίνεται και από το ρυθμό των συνεδριάσεων της «επιτροπής ανοικοδόμησης», που από τότε που συγκροτήθηκε (21/4/2010), δηλαδή εδώ και επτά μήνες, έχει συνεδρίασει μόλις τρεις φορές, με την τελευταία να γίνεται με την παρουσία της Χιλαρί που ζήτησε «συγνώμη» για τις καθυστερήσεις!

Και τι καθυστερήσεις! Μέχρι τον περασμένο Αύγουστο (οχτώ μήνες μετά το σεισμό), το 80% των αστέγων ζούσε σε σκηνές που όταν βρέχει το έδαφος κάτω από τα πόδια τους γίνεται λάσπη, ενώ λιγότερο από το 3% των χρημάτων της «οικονομικής βοήθειας» είχε δοθεί στην κυβέρνηση της Αϊτής για την ανοικοδόμηση. Αυτά αναφέρονται σε άρθρο του διευθυντή του αμερικανικού Κέντρου Οικονομικών και Πολιτικών Ερευνών με έδρα την Ουάσιγκτον, Mark Weisbrod, που διανεμήθηκε στις 12 του περασμένου Αυγούστου από το πρακτορείο McClatchy. Σύμφωνα δε με το Associated Press (15/9/10), μόλις το 2% από τα χαλάσματα είχαν απομακρυνθεί από το Πορτ Ο Πρενς το οποίο παραμένει διάσπαρτο από μπάζα και μισοκατεστραμμένα κτίρια! Η μοναδική «βοήθεια» στη ρημαγμένη Αϊτή ήταν η αικύρωση των χρεών (ύψους 700 εκατομμυρίων δολαρίων) προς τους διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς, που αποφασίστηκε τον περασμένο Ιούνη, αφού «ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος». Από κει και πέρα τίποτα. Πάνε κι οι «τηγλεμαραθώνιοι», πάνε και τα ωραία λογάκια συμπόνιας και αγάπης.

Ο λαός της Αϊτής είναι μόνος του πλέον και βυθίζεται στην πιο έσχατη εξαθλίωση. Απέναντι σ' αυτή την κατάσταση έχει δύο επιλογές: ή να αποδεχτεί τον αργό και βασανιστικό θάνατο ή να εξεγερθεί. Τρίτος δρόμος δεν υπάρχει...

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ, Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μιακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

